

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra geografie

Bakalářská práce

Identifikace a ochrana krajiny s významnými
kulturně historickými a přírodními hodnotami:
lovecká krajina obor

Vypracoval: Andrea Poláková
Vedoucí práce: RNDr. et PhDr. Markéta Šantrůčková, PhD.

České Budějovice 2017

Prohlášení:

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/ 1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne

.....

Podpis

Poděkování:

Tímto bych chtěla poděkovat své vedoucí práce RNDr. et PhDr. Markétě Šantrůčkové, PhD. a konzultantovi RNDr, et PhDr. Aleši Nováčkovi, PhD. za odborné vedení práce, přínosné rady a především trpělivost, kterou mi v průběhu zpracování bakalářské práce věnovali.

ANOTACE

POLÁKOVÁ, A. (2017): Identifikace a ochrana krajiny s významnými kulturně historickými a přírodními hodnotami: lovecká krajina obor. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, 72 s.

Bakalářská práce je zaměřena především na ochranu krajiny v modelové lokalitě loveckých obor. Pro zpracování byly vybrány 3 sousedící obory v Jihočeském kraji- Kolenecká, Jemčinská a Kardašskořečická. V úvodu jsou vytyčeny cíle a hypotézy práce. Následuje kapitola zabývající zkoumáním různých přístupů k ochraně krajiny, převážně zákony České republiky. Poté došlo k vymezení modelové lokality a popisu jednotlivých obor. Metodika práce se zabývá postupem při zpracovávání práce a identifikací krajinných prvků. Praktická část práce se nachází v kapitole Výsledky, kde jsou zmapovány jednotlivé prvky v krajině a jejich porovnávání na starých mapách, které byly zgeoreferencovány převedeny do jednotného geografického systému. Celá práce je zhodnocena v závěru, kde se nachází i potvrzení či vyvrácení hypotéz. Součástí práce jsou seznamy tabulek, map a příloh.

Klíčová slova: ochrana krajiny, krajinný prvek, zákon, obora, mapování

ANNOTATION

POLÁKOVÁ, A. (2017): Identification and protection of the landscape with important cultural, historical and natural values: hunting landscape of game enclosures. Bachelor thesis. University of South Bohemia in Ceske Budejovice, Faculty of Education, Department of Geography, 72 p.

Bachelor thesis is primarily focused on landscape protection in hunting enclosures model area. Three adjacent enclosures in the South Bohemia were selected for the work – in Kolence, Jemčina and Kardašova Řečice areas. In the introduction, there are the objectives and hypotheses set out. A chapter about exploring different approaches to landscape protection, mostly Czech law, comes after. Then a model defining the location and description of each field comes up. Methodology of the work deals with the procedure during the work processing and identification of landscape features. The practical part is found in the chapter Results, where there are individual elements in the landscape mapped out and where is their comparison to old maps that were georeferenced, converted into a unified geographic system, found. The work is evaluated at the end, where you can also find confirmation or disproving of hypotheses. The work also contains lists of tables, maps and appendices.

Keywords: landscape conservation, landscape element, law, game park/ enclosure, mapping.

Obsah

1. Úvod	1
2. Rešerše literatury	2
Základní použité pojmy	4
3. Modelové území	8
3. 1. Fyzicko- geografická poloha území.....	8
3. 2. Jemčinská obora	9
3. 3. Kolenecká obora	11
3. 4. Kardašskořečická obora.....	12
3. 5. Stručná historie vybraných zámků.....	15
Zámek Třeboň.....	15
Jindřichův Hradec.....	15
Červená Lhota.....	15
Jemčina	15
Stráž nad Nežárkou.....	16
4. Metodika odborné práce	16
5. Výsledky	21
5. 1. Bodové jevy	22
5. 2. Plošné jevy.....	25
5. 3. Liniové jevy	26
5. 4. Systém ochrany, rizika a ohrožení.....	28
5. 4. 1. Ochrana zakotvená v zákoně	28
5. 4. 2. Ochrana prvků na základě územních plánů	30
6. Závěr	45
7. Zdroje.....	48
8. Přílohy	55

1. Úvod

System ochrany krajiny je velmi složitý proces, který je důležitý pro to, aby byly kulturní a přírodní hodnoty zachovány pro naše další generace. Specifický krajinný ráz mají lovecké obory, na které se práce zaměřuje. Modelovým územím byly vybrány tři sousedící lovecké obory na jindřichohradecku. Konkrétně jemčinská, kolenecká a kardašskořecická. Práce se snaží o zachycení způsobů ochrany a především jejich skutečnou aplikaci v terénu. Téma bylo zvoleno na základě detailnějšího poznání prvků v krajině a také z důvodu, že neexistuje žádný katalog, kde by se našel obrázek zkoumaného prvku a jeho současný stav. Zájmové území bylo zvoleno pro jeho blízkost k autorce, aby byl terénní průzkum co nejdetailnější a aby bylo možné území navštěvovat podle potřeb autora.

Hlavním cílem práce je vymezení významných hodnot v krajině a jejich následná ochrana, která se bude nejvíce opírat o územní plány jednotlivých obcí, do kterých katastrálně spadají zájmové obory. Identifikace prvků bude probíhat komparací starých map s následnou diskuzí literatury. Dalším krokem bude zhodnocení aktuálního stavu sledovaných prvků a zhodnocení rizikových faktorů, jež by mohly prvky poškodit. V kapitole Metodika práce bude vytvořen katalog jednotlivých prvků. Ve Výsledcích bude zhodnocen současný stav ochrany a následně budou vymezena a identifikována rizika, která by mohla takovéto hodnoty poškodit. Druhou rovinou práce je cestovních ruch v modelovém území, který byl vybrán jako reprezentativní ukazatel celkové atraktivity území.

Seznámení s vybraným územím je v práci nastíněno v kapitole Modelové území. Stěžejní kapitolou je Rešerše literatury, kdy došlo k seznámení s pojmem ochrany a cestovního ruchu. Nejvýznamnější je kapitola Výsledky, kdy dojde ke zhodnocení současného stavu ochrany prvků. Z terénního průzkumu dojde k vyhodnocení možných rizik a v neposlední řadě nejobsáhlejší část, kdy bude navržen způsob, jak udělat území turisticky navštěvovanějším. Poslední kapitolou bude Závěr, kde dojde k celkovému shrnutí zjištěných poznatků a díky tomu k následnému potvrzení či vyvrácení hypotéz, které byly stanoveny v Úvodu.

První hypotéza je podložena literaturou a zbylé dvě byly nastíněny díky regionální znalosti autora, jež se dlouhodobě pohybuje v oblasti cestovního ruchu.

Stanovené hypotézy:

1. V průběhu let ztrácí studované obory svou významnost v rámci lovu, jelikož v současnosti máme cirka jen desetinu obor co do počtu vzhledem ke stavu před 100 lety. (WOLF, a kol., 1976)
2. Cestovní ruch je v modelovém území menší, než v jiných částech Třeboňska, popřípadě jižních Čech.
3. (Bývalé) obory jsou místa přírodních a kulturně historických hodnot, které jsou ale mnohdy nedoceny či nedostatečně chráněny.

2. Rešerše literatury a dalších zdrojů

Předkládaná práce se zabývá identifikací a následnou ochranou přírodních a kulturně-historických prvků v modelovém území. Důležitými podklady pro vypracování práce se staly jednotlivé zákony České republiky, věnující se potřebné problematice, knižní prameny a v neposlední řadě územně plánovací dokumentace jednotlivých obcí, jež katastrálně spadají do zájmové oblasti. Začátky ochrany přírody lze u nás pozorovat od 18. století, kdy majitelé velkých lesních celků začali zachovávat některé lesní oblasti volnému životu pralesa (Říha, 1948, str. 170).

Stěžejními zdroji práce jsou především zákony České republiky, zakotvené ve Sbírce zákonů ČR a to především zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny a zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči. Prvotním krokem je vymezení základních definic, které jsou obsaženy ve zmíněných zákonech a díky kterým si snadněji přiblížíme problematiku ochrany přírody. Účelem zákona o ochraně přírody a krajiny je přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitosti forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a v neposlední řadě, vytvořit v souladu s právem Evropských společenství v České republice soustavu Natura 2000. Všechny tyto cíle jsou prováděny za spolupráce příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků, ovšem při implikaci zásad je třeba zohlednit také hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry. Ochranu přírody a krajiny můžeme vnímat i ve vymezené péči státu, fyzických a právnických osob, která pečuje, od volně žijících živočichů až po krajinné celky a vzhled a přístupnost krajiny (Zákon č. 114/1992 Sb.).

Nejdůležitějším pojmem práce je krajina, jejíž definice je ukotvena, v již zmíněném zákoně č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Je popisována jako „část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů s civilizačními prvky“. Na toto tvrzení navazuje i dílo Saktorové (2014), která uvádí, že krajinu tvoří i sídla a k nim vztahující se prvky. Velmi důležité tvrzení zveřejnil ve své knize i autor, který je pro tuto práci velmi zádní a to Lipský (2010), jenž pojmenovává člověka jako nejvíce dynamickým krajinotvorným činitelem a dále poukazuje na neustálé změny v krajině, jež jsou neodmyslitelnou součástí jejího vývoje (Lipský, 2007, s. 116).

Pro předkládanou práci byla významná práce Sedláčkové (2002), která vnímá oboru jako umělý výtvar v přirozené krajině, který se však použitými kompozičními prostředky krajině plně přizpůsoboval a kompozice obor napodobovala přírodně krajinářský způsob úpravy zámeckých zahrad. S tímto názorem se ztotožňuje i Kupka (2015), který kulturní krajinu vnímá jako soubor hodnot, který člověk upravil. Touto problematikou se Kupka zabýval i ve spolupráci se Štréblou Hronovskou (2013), kde hodnotily metody identifikací komponovaných krajin nebo využívání historických map pro identifikaci krajinného rázu. Konkrétnímu pojmenování hodnot v krajině se věnuje Vavrouchová (2015), která hodnoty dělí na kulturní a přírodní. Mezi kulturní zahrnuje duchovní a náboženské (sakrální stavby), hodnoty hmotné (umělecká díla vztahující se ke krajinnému prostředí), nehmotné (území spojené s pověstmi, pohádkami atd.), uznané (součást zákona o státní památkové péči) a neformální (komponované krajiny či její prostupnost). Přírodní hodnoty dělí pouze na uznané (ZCHÚ, ÚSES atd.) a neformální (významné ekosystémy bez vymezené ochrany).

Neméně důležitým zákonem je zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, který vnímá památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu či jako nenahraditelné dědictví státu. Státní památková péče dále rozděluje kulturní památky na:

- 1) Národní kulturní památky- ačkoliv se v modelovém území žádná nenachází, jedná se, o nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa a prohlašuje je vláda České republiky. Jsou významnými pilíři historického vývoje našeho území a vážou se k významným osobám, popřípadě událostem.
- 2) Památková rezervace- je území nemovitých kulturních památek popřípadě archeologických nálezů a taktéž je prohlašuje vláda České republiky.
- 3) Památkové zóny- sídelní útvar či historické území, ve kterém se vyskytují kulturní hodnoty.

Ochrana krajiny může být aplikována mnoha způsoby. Jedná se o nástroje ochrany přírody, památkové péče a územního plánování. Památková péče je integrována do stavebního zákona č. 350/2012 Sb. Součástí jsou stavební limity využití území, kdy zákon přesně stanovuje podobu jednotlivých staveb, které by měly být v takto chráněné krajině postaveny. S územním plánováním je spojen i termín plánování krajinné a mělo by z krajinného vycházet. Nepomucký (1996) vnímá krajinu jako předmět plánování a jejím hlavním cílem by měla být ochrana životního prostředí. Detailnějším popisem ochrany přírody se zabývá kapitola Výsledky.

Nejzásadnější prací pro detailní průzkum území se staly disertační práce Šanrůčkové (2011), která se zabývá krajinářskou úpravou jemčinských polesí a Tuma (2012), který popisuje úpravy v polesí koleneckém. Součástími obou děl, jsou podrobné popisy a výsledné interpretace a komparace současného mapování se starými mapami, které byly georeferencovány. Tento pojem charakterizován jako převod digitálních map do souřadného systému v prostředí GIS (Brůna, Křováková, Nedbal, 2005, s. 399).

Základní použité pojmy

Obora-Jedná se o ohrazenou část lesního komplexu, která slouží k chovu a lovu divokých zvířat. V cizojazyčné literatuře, se můžeme shledat s názvy „deer park“ a „hunting park“ (anglicky), „réserve de chasse“ (francouzsky) či „ogrodzenie“ (polsky) (Tuma, 2012, s.13).

Odborná zařízení připomínající dnešní obory se objevovaly již ve starověku. Na našem území se v oborách chovala především srnčí a jelení zvěř, daňci, prasata, mufloni a výjimkou nebyla ani exotická zvěř.

Jelikož byla zvířata v oborách přikrmována člověkem, částečně ztratila svou plachost a stávala se snadno lovitelná. Obory vznikaly především v blízkosti hradů, později zámků či klášterních komplexů. Některé z nich, tvořily samostatné přírodní útvary ve volné krajině s vlastní oborní stavbou.

Obory byly ohrazeny vysokým plotem, který plnil funkci izolace styku zvěře z obory se zvěří z volné krajiny a naopak. Oplocení bylo druhou finančně nejnáročnější investicí. Nejnákladnější byla, samozřejmě, lovecká budova. Hlavním stavebním materiálem oplocení bylo dřevo, kámen cihly či jejich vzájemná kombinace. Území obory muselo plnit funkci přirozeného zdroje potravy- plody, listí, výhonky a v neposlední řadě měla poskytovat zvěři

úkryt. Její podoba svědčila o konkrétní kultuře, dobovém stylu, historickém vývoji a zároveň vypovídala o svém tvůrci (Tuma 2012, s. 13).

Vymezení významných ochran krajiny :

V modelovém území se nachází několik významných typů krajiny, na něž jsou aplikovány různé druhy ochrany, které jsou dále popsány v kapitole Výsledky.

Zvláště chráněná území – jedná se o nejvýznamnější nástroj ochrany přírody a krajiny. Podle zákona se vyhláší na přírodovědecky či esteticky významných nebo jedinečných územích. Nejčastěji se jedná o lokality s unikátní nebo reprezentativní biologickou rozmanitostí na úrovni druhů, populací nebo společenstev, území s jedinečnou geologickou stavbou, území, jež reprezentuje charakteristické prvky krajinného rázu kulturní krajiny a území významná z hlediska vědeckého výzkumu. Cílem ochrany je udržení či zlepšení dochovaného stavu území nebo ponechání území, popřípadě jeho části, samovolnému vývoji. Zákon o ochraně přírody a krajiny vymezuje šest kategorií zvláště chráněných území ve dvou úrovních a to

Velkoplošná ZCHÚ- národní parky (NP), chráněné krajinné oblasti (CHKO),

Maloplošná ZCHÚ-národní přírodní rezervace (NPR), přírodní rezervace (PR), národní přírodní památka (NPP) a přírodní památka (PP) (MZP 2017a).

Chráněná krajinná oblast- rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení. Využívání takto chráněného území se provádí podle zón odstupňované ochrany. Musí se však udržovat a zlepšovat jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce území. V současné době existuje v České republice 26 chráněných krajinných oblastí a jejich celková rozloha pokryje 14% rozlohy našeho státu (MZP 2017a).

Natura 2000- soustava chráněných území, která vytvářejí na svém území podle jednotlivých principů všechny státy Evropské unie. Cílem je zabezpečit ochranu těch druhů živočichů, rostlin a typů přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejcennější, nejvíce ohrožené, vzácné či omezené svým výskytem jen na určitou oblast (Ochranapřírody 2016a).

Evropsky významná lokalita- jedná se lokalitu, jež zaštiťována systémem Natura 2000. Může se jednat o lokalitu, kde dochovala cenná stanoviště nebo vzácný živočišný či rostlinný typ. Nejzávažnějším škodlivým zásahem je především změna vodního režimu.

(Eagri 2017). V modelovém území se jedná o tok Lužnice a Nežárky, kdy by byl zásah do jejich přirozeného koryta katastrofální.

Ptačí oblast- jedná se o chráněná území vyhlášená za účelem ochrany ptáků nařízením vlády a tvoří soustavu NATURA 2000 (Nature 2017).

Biosférická rezervace- pojem spadá pod program UNESCO- Člověk a biosféra. Jedná se o reprezentativní ukázky přírodních krajiny, ve kterých hraje důležitou roli člověk a jeho aktivity (Trebonsko 2017).

Tabulka č. 1 Přehled kategorií ochrany v zájmovém území k 1. 2. 2017

Kategorie	Název	Kód ÚSOP	Rozloha (ha)	Rok vzniku	Orgány ochrany přírody
Přírodní památka	Kramářka	6027	35,5	2016	AOPK - RP Jižní Čechy
CHKO	Třeboňsko	32	70000	1979	AOPK - RP Jižní Čechy
Evropsky významná lokalita	Lužnice a Nežárka	2662	859,5	2007	AOPK - RP Jižní Čechy, Krajský úřad JK
Ptačí oblast	Třeboňsko	2297	47360	2004	AOPK - RP Jižní Čechy, Krajský úřad JK
Biosférická rezervace	Třeboňsko	2	70000	1977	AOPK - RP Jižní Čechy, Krajský úřad JK

Zdroj: AOPK, autorovo zpracování, 2016

Po prozkoumání těchto definic můžeme nabýt dojmu, že vše funguje, tak jak má a všechny krajinné prvky, jsou chráněny. Opak je však pravdou. V zájmovém území této práce, se nachází spousta prvků, které by měly být chráněny a tudíž, by nemělo docházet k jejich poškozování, ale opak je pravdou.

Současným největším problémem je vnímána absence celkové databáze prvků, která by podávala přesné informace o jednotlivých prvcích v republice. Dalšími problémy v krajině jsou vnímány v Kučová (2014) tzv. rušivé jevy, které narušují existenci, význam nebo čitelnost hodnot kulturní krajiny. Stěhulová (2007, s. 76) se však domnívá, že největším problémem je nízká míra propojení podvědomí občanů s ideou, že kulturní památky a celkově životní prostředí je třeba chránit. Tímto problémem se práce dále zabývá v kapitole Výsledky.

Nejvíce zastoupenou, v modelovém území, je sakrální architektura. Do toho pojmu se podle Vokálové (2007, s. 8) řadí Boží muka, kapličky a kříže, jež jsou umístěny do krajin,

převážně na okraje cest či významných rozcestí, jak dokládají mapy jednotlivých mapování. Za nejstarší sakrální památky můžeme považovat kříže, které se objevují již kolem devátého století (Nusek, Svoboda, 2001, s. 31). Naopak nejmladším dílem jsou kapličky, jejichž vznik se datuje k začátku 18. století (Vokálová, 2008).

Druhou rovinou, již se práce zabývá, je problematika cestovního ruchu v zájmovém území. Podle Oldczechurism (2016) je cestovní ruch označován za turistický průmysl, tvořící široký komplex činností a podílí se na něm celá řada subjektů. Za cíl si klade umožnit, organizovat a zpříjemnit občanům cestování, jak rekreační, tak poznávací. Pro tuto práci spíše více vyhovuje definice UNWTO (United Nations World Tourism Organization- Světová organizace cestovního ruchu), která prezentuje cestovní ruch jako činnost osob cestujících do míst a pobývajících v místech mimo své bydliště. Vše se koná po dobu kratší než jeden ucelený rok a účelem je trávení volného času a služebních cest. Existuje spousta forem cestovního ruchu, ať již rekreační, kdy se jedná o primární formu cestovního ruchu spojenou s obnovou duševních a fyzických sil účastníka, kulturně- poznávací, kdy je cílem návštěva historických objektů a kulturních akcí až po business tourism, která je spojená s profesními motivy jako jsou obchodní cesty či účast na veletrzích či výstavách. V minulosti byla v modelovém území specifická forma cestovního ruchu, tzv. lovecká turistika, kdy se převážně jednotlivci či menší skupina rozhodne vyrazit na lov zvěře. Jedná se především o lov zvěře srstnaté, pernaté a rybolov. Po účastnících lovu se vyžadují i specifické znalosti v oboru jakou jsou vyhledávání zvěře, pozorování jejich zvyků či kladení návnady. Tato forma cestovního ruchu je poměrně nákladná, protože za ulovenou zvěř jsou stanoveny vysoké poplatky (Pospíchalová, 2011, s. 16). V dnešní době se jezdí lovit převážně do zahraničí, pro netradiční úlovy a k tomuto účelu slouží i speciální cestovní kanceláře, které nabízejí pobyty spojené přímo s lovem. Lov na území České republiky funguje ve vyhrazených oborech a honitbách. Ovšem obor je našim územím už velmi málo v porovnání s koncem 19. století, kdy se na našem území nacházelo na 350 obor (WOLF, a kol., 1976, s. 7). Největší rozmach zažívaly obory v 18. století, kdy byly budovány významné obory a bažantnice. Centrem myslivosti byl lovecký zámek Ohrada v Hluboké nad Vltavou, kde dodnes sídlí nejstarší lovecké, myslivecké a lesnické muzeum v České republice a jedná se také o nestarší specializované muzeum v Evropě (Jihoceskaetrála 2016). V modelovém území byla provozována soukromá obora od roku 2006 do března letošního roku (2016). Jednalo se o oboru u obce Nítovice, jejíž rozloha byla 80 ha a nejvyšším bodem byl vrch „Remíz“ ve výšce 489 metrů nad mořem a jejím majitelem byl myslivec Petr Kratochvíl. Bohužel, i tato funkční obora moc neprosperovala a její majitel byl nucen její fungování

zrušit. V této chvíli v modelovém území nefunguje žádná soukromá lovecká obora, kam by jezdili turisté za lovem. Všechny honitby, jež se nachází v modelové lokalitě, spravují Lesy ČR.

Hlavním cestovním ruchem v území se stala cykloturistika, k níž se vážou i v Úvodu stanovené hypotézy. Jedná se o jízdu na jízdním kole především za cíli mimo zastavěná území (Vaclíková, 20014, s. 12). Výkladový slovník cestovního ruchu charakterizuje cykloturistiku jako aktivní cestování, které je zaměřené na poznávání přírodních a společenských zajímavostí v určité oblasti. (Zelenka, Pásková, 2012, str. 90). Hlavním požadavkem turistů je atraktivnost prostředí a nejvyšší bezpečnost, naopak délka trasy v rozhodování nehraje roli (Vaclíková, 2014, s. 12). Návštěvnost jednotlivých významných cyklostezek, je k dispozici v Přílohách, Tabulka č. 2.

3. Modelové území

3. 1. Fyzicko-geografická poloha území

Vybrané území se nachází na území Jihočeského kraje, přesněji v jeho západnější části. Rozprostírá se mezi významnými městy jindřichohradeckého okresu a to Jindřichovým Hradcem, Třeboní, Veselím nad Lužnicí a Kardašovou Řečicí. Území se skládá ze tří sousedících lovecký obor – Jemčinské, Kolenecké a Kardašskořečické z čehož 2 se nacházejí na Jindřichohradecku a jedna na Třeboňsku.

Jindřichohradecko

Území se rozkládá v geomorfologickém systému subprovincie Českomoravská vrchovina, provincie Českomoravská vrchovina, Křemešnická vrchovina-Jindřichohradecká pahorkatina. Hranice hradeckého okresu tvoří Jihlavské vrchy a Novobystřická vrchovina (Plášilová, 2012, s.16). Nejrozšířenějším půdním druhem jsou těžké jílovité půdy a v oblastech kolem vodních ploch a toků se nachází lehké hlinité půdy, převážně písčitohlinité. Z půdních typů zde najdeme nejvíce podzolových půd (Radostová, 2012, s. 9).

Podloží území je na jemčinsku složeno převážně v granitu a paraluly v centrální části. Na východě, v okolí Holenského rybníka a na západě kolem řeky Nežárky jsou hlíny, šterky a písky, které se zde usadily v době terciéru a kvartéru (Mapy 2017a). V západní části jemčinské obory a na jihozápadě kardašskořečické se nachází významné ložiska šterkopísků,

ale území spadá do chráněného ložiskového území, a v současné době nedochází k těžbě suroviny (Mapy 2017b).

Na území je přechodný střeoevropský typ podnebí. Průměrné roční teploty se pohybují kolem 7 až 7,5 °C. Srážek přibývá od severu k jihu a pohybují se kolem 600 mm. Díky dostatku vlhkých míst zde vznikají rašeliniště a hlavně významné rybníkářské oblasti a dochází tak k častému výskytu mlh převážně v podzimních měsících. (Radostová, 2012, s. 97).

Třeboňsko

Území se rozkládá v jihozápadní části jižních Čech v geomorfologickém systému Českomoravská vrchovina subprovincie, provincie Jihočeské pánve, Třeboňská pánev. Jedná se o nížinu, jejíž nadmořská výška se pohybuje kolem 450 m a nejvyšším bodem je vrch Baba (583 m), která se ovšem nachází v podřazené jednotce- Lišovském prahu. Mezi významné půdní typy patří kambizemě a poblíž vodních toků podzoly a rendziny (MZP 2017b).

Geologické podloží je velmi smíšené, nejvíce se objevují granity, paraluly a migmatity, které vznikaly v období moldanubika, terciéru a kvartéru (Mapy 2017a). Ve východní a severovýchodní části kolenecké obory se nachází ložiska kaolínu, ale opět jako u předchozí oblasti, se na východě jedná se o chráněné ložiskové území. Ani v této, ložiskově bohaté, lokalitě není možnost těžby povolena (Mapy 2017b).

Podnebí spadá také do střeoevropského přechodného typu. Díky velkému množství rybníků, které ovlivňují průměrné roční teploty, je v této oblasti stále o 1 °C tepleji než v ostatních oblastech se stejnou nadmořskou výškou, ovšem bez velkých vodních ploch. Rybníky mají vliv i počet průměrných ročních srážek. Jelikož západní větry, přecházející přes vodní plochy nasáknou obrovskou vlhkost a tu následně ztrácejí při nadsunutí na kopce nad pánevemi. Díky tomuto faktu dosahují srážky až 610 mm ročně (Cepáková, 2007, s. 38).

3. 2. Jemčinská obora

Jemčina se skládá z rozsáhlé obory a parkově upraveného komplexu při zámku Jemčina (německy Gestütthof). Osada Jemčina, tvořená zámkem hospodářským dvorem a několika obytnými budovami, katastrálně spadá pod obec Hatín, leží v bývalém okrese Jindřichův Hradec v Jihočeském kraji. Nejvýznamnějším městem v okolí je Jindřichův Hradec, dřívější sídlo jindřichohradeckého panství, jehož byla Jemčina součástí.

Rozloha celého komplexu je cca 2300 ha, z toho 2288 ha tvoří plocha obory včetně rybníku Holná s 245 ha (ačkoliv na východní hranici obory spadá katastrálně do Ratiboře) a 20 ha parkově upravené okolí zámku. Tím se Jemčinské polesí řadí mezi velké lesní, vrozeně pěstěné, komplexy na našem území (Koblasa, 2012, s. 9). Na jihu a západě je území vymezeno řekou Nežárkou, na severu se rozkládalo až ke katastrální hranici obce Hatín. Hranice dříve tvořila předěl mezi jindřichohradeckým a kardašovořečickým panstvím. Areál zámku se nachází na jihozápadě lesního komplexu. (Šantrůčková, 2011, s. 86)

Krajinný celek jemčinska představuje loveckou krajinu vytvořenou v polovině 18. století hraběcím rodem Černínů k pořádání slavných parforsních honů. Parforsní hon – neboli jezdecké štvance, zejména na jelena, se v české myslivosti objevily už za Přemyslovců. Samotné slovo parforsní je původem francouzské a znamená v doslovném překladu silou nebo násilím (Andreska, Andresková, 1993). Do dnešních dnů se dochovalo základní členění bývalého loveckého revíru, které tvořily aleje, včetně ústředního objektu loveckého zámku Jemčina a sítě hájoven. Vysoké krajinářské kvality mají i navazující úpravy z 19. století v okolí hospodářských dvorů Šimanov, Zadního a Holenského dvora včetně rybníků Holná a hájovny v Evženově údolí. Velmi cenný je také krajinářský park pod zámeckou terasou v nivě Nežárky (Pavlátová, Ehrlich, 2004, s. 357).

Již v roce 1673 zřídil Jan Jiří Jáchym Slavata na Jemčině hřebčín s několika panskými pokoji. Chov koní probíhá na Jemčinsku dodnes. Jemčina se proto stala oblíbeným sídlem Prokopa Vojtěcha Černína v letech 1726 až 1777 (Pavlátová, Ehrlich, 2004, s. 357).

Zřízením obory byl pověřen Jiří Mikuláš Wachtel, který měl nemálo práce s vykupováním dominikálních pozemků, následnými stavbami spojovacích silnic a vnitřní sítě cest, které se přizpůsobovaly mysliveckým potřebám a s budováním nových mysliven a hájoven (Frič a kol., 1958, str. 13).

Hrabě Jan Rudolf Černín v roce 1790 rozhodl, aby lesmistr Jan Tadeáš Wachtel (nástupce Jiřího Mikuláše Wachtela) rozdělil podle rad hraběte Šternberka plochu obory 33 rovnoběžnými a 22 příčnými alejemi. Tím bylo vymezeno 56 lečí. Na významnějších křižovatkách vznikla dostaveníčka (Rendez-vous). Každá z alejí, lečí i dostaveníček měla své pojmenování, které bylo v terénu vyznačeno tabulkami (Pavlátová, Ehrlich, 2004, s. 357).

Po dokončení obory a přestavbě zámku nechal Jan Rudolf Černín ještě upravit bezprostřední zámecké okolí do podoby malého krajinářského parku mezi zámkem a Nežárkou. Nově byl navržen i čestný dvůr před hlavním průčelím s trávnikem a květinovými záhony. Tyto úpravy byly dokončeny roku 1795 (Šantrůčková, 2011, s. 93).

Sláva jemčinských honů skončila katastrofální větrnou smrští 26. července 1822. Tisíce padlých stromů v souvislých úsecích zavalily aleje a dostaveníčka a zahubily velký počet zvěře. Hrabě Jan Rudolf Černín vydražil koně a rozpustil psinec. Jemčinský dvůr byl pronajat budějovickému podnikateli Vojtěchu Lannovi, který poté splavnil řeku Nežárku od Veselí nad Lužnicí až k Jemčině a padlé dřevo splavil na vorech. Plochy vývratů byly zalesněny, ale vysoká zvěř byla lovena již pouze nahodile. V roce 1856 obora zanikla, nadále však pokračovala systematická pěstební činnost, především pod vedením lesních správců z rodiny Wachtlovy. Od 19. století spadala obora pod správu velkostatku. Při pozemkové reformě 1923 byl zámek Jemčina s dvorem, oborou i rybníkem Holná Černínům vyvlastněn. Zámek prošel přestavbou v letovisko, dvůr, lesy a hájovny se dostaly pod státní správu (Pavlátová, Ehrlich, 2004, s. 357). Na zámku pak od roku 1950 do 90. let minulého století sídlila vojenská kasárna. V současné době spravuje zámek soukromý majitel.

3. 3. Kolenecká obora

Obora se nachází západně od obory jemčinecké a jihozápadně od obory paarovské. Katastrálně spadá pod obec Novosedly nad Nežárkou, ležící v bývalém okrese Jindřichův Hradec.

Součástí loveckého komplexu je několik rybníku, např. Prkenný, Pohořelec či Stejný. Největším z nich je Pohořelec s celkovou výměrou 8,78 ha a dodnes je využíván pro chov ryb. Celková rozloha obory v dnešních dnech je 705 ha (Lesy 2015).

Východní hranici komplexu lemuje řeka Nežárka a na západní hranici obory se rozprostírá Nadějská rybníční soustava, která vznikla v letech 1577-1579.

Na třeboňském panství se v první polovině 18. století přemnožila vysoká a černá zvěř. V roce 1771 se příslušníci schwarzenberského rodu rozhodli založit oboru v blízkosti vsi Kolence, aby mohli stavy zvěře lépe regulovat (Tuma, 2015, s. 95).

Po roce 1772 se obora rozšířila i do Valovského revíru (Tuma, 2012, 91). Při vyměřování budoucí Kolenecké obory se některé části selských lesů vrchností hromadně vykupovaly nebo se vyměřovaly za patřičné náhrady v odpovídající hodnotě. Jednalo se zejména o lesy patřící ke statkům čp. 4, 6, 7, 8, 9, 11, 15 a 23 ve vsi Kolence. V rámci kompenzací nabídli Schwarzenbergové dotčeným majitelům lesní celky vzdálené od Kolenců až pět kilometrů, například na dnešním katastrálním území obce Mláka (Tuma, 2015, s. 95).

Oplocena byla částečně zděnými sloupky o rozměrech 1,6 x 0,8 m, výšky 2 m, ve vzdálenosti 6 m od sebe. Výplň tvořily dřevěné tesy (srov. obora Králova stolice u Dobříše, Stará obora u Hluboké nad Vltavou). Na stavbu pilířů byl použit kámen a písek z místních

zdrojů. Vápno pocházelo z kolenecké vápenky. Tato část plotu, o délce přibližně 3 700 m, vedla až k řece Nežárce. Oborní ohrazení probíhalo při hranicích selských lesů, východně od hlavních vrat, kolem rybníka Pohořelec a Kalců šraňk, kde se jeho trasa stáčela severovýchodně až k hraniční aleji k pomístnímu názvu „U barona“. Levá část oplocení obory byla celodřevěná. Vedla od hlavních vrat severozápadním směrem okolo hájenky Strakatý a rovněž k hraniční aleji u Nežárky. Obora měla pravidelný kruhový tvar. Hranice obory dnes vymezují torza oborního ohrazení nebo vstupů, na které nás upomínají i pomístní názvy například „U hlavních vrat“ (od obce Kolence). Na zděných pilířích oborních vrat byly osazeny kamenné koule. Vrata obsahovala dvířka pro pěší a pro jízdu s potahem.

Z důvodu vysoké spotřeby užitkového dřeva ve stavebnictví a nábytkářství rostla i jeho těžba, což vedlo v roce 1835 ke zrušení Kolenecké obory po necelých 65 letech její existence. Koleneckou oboru ještě dnes u Nežárky připomíná zbytek záskoků. Pozůstatky původního oborního ohrazení byly naposledy pozorovány ještě v letech 1942-1944. Drátěný plot s dřevěnými sloupky pak ukazuje na pozdější opravy ohrazení (Tuma, 2012, s. 91).

V novodobější historii se setkáváme s ničivými přírodními vlivy, jako byla sněhová kalamita v roce 2006, která zasáhla jemčinskou a koleneckou oboru. Téměř 30 cm vrstva mokrého sněhu, který napadl během cca 12 hodin, byly tehdy silně poškozeny či úplně zničeny zejména borové porosty ve stáří od 20 do 60 let věku. Zpracováno bylo celkem 197500m³ kalamitní dřevní hmoty. V lednu 2007 postihl Lesní správu Jindřichův Hradec, tak jako celé území ČR, orkán Kyrill (zpracováno 84 300 m³ kalamitního dříví) a následující rok 1. března 2008 pak vichřice Emma (zpracováno 116 800 m³ kalamitní dřevní hmoty) (Lesy 2015).

3. 4. Kardašskořečická obora

Územně se obora rozprostírá jihozápadně od města Kardašova Řečice a severně od jemčinské obory. Nejvýznamnější obcí v území jsou Nítovice (německy Nitowitz) a její katastrální výměra je 7,61 ha.

Podle J. Hrubého sahá vznik řečického do 13. století, kdy mocný rod Vítkovců prováděl na svém panství kolonizaci. Mezi nově založené osady patřila zřejmě i Řečice. (Kardasovarecice 2017)

Již ve 14. století se na řečickém panství vyskytuje jakýsi stav, který sloužil tamějšímu hamru. Stával někde pod pozdějším Holenským rybníkem (snad dnešní Vydýmač). Tohoto stavu využil hejtman hradeckého panství Jan Pušperský z Pleší, když zakládal pro Jáchyma z Hradce nový rybník zvaný původně Karlštejn (podle stejnojmenného hradu), jehož

purkrabím byl právě Jáchym z Hradce, později je rybník zvaný také Kařtýn, dnes Karštej. Vznik rybníku se datuje k roku 1553 (Hule, Kotyza, 2012, s. 41). Tento rybník však paradoxně nebyl nikdy napuštěn vodou, jelikož měl písčité dno a vodu neudržel (Hule, 2010, s. 132). Rybník byl v první polovině 19. století úplně vypuštěn a jeho dno zalesněno. V tomto stavu se nachází dodnes a mohutné duby na jeho dně hlásají poněkud pošramocenou slávu Pušperského (Hule, Kotyza, 2012, s. 42). Roku 1555 byla rybníku Nadýmač zvýšená hráz. Později se mu říkalo Vydýmač, protože vzdouval vodu a stokou napájel právě stavěný Kařtýn a svou boční strouhou rybník Podsek (Hule, Kotyza, 2012, s. 42). Potok z Nadýmače vtékal do Nežárky a tvořil hranici mezi hradeckým a řečickým panstvím (Hule, Kotyza, 2012, s. 42). Zajímavostí je, že pod hrází rybníků Závistivých bývala skelná huť, která byla založena v roce 1740. Ovšem pro její výrobky nebyl odbyt a tak po 17 letech fungování byla zavřena a tím byl i utlumen rozvoj okolních osad. Do dnešních dnů se zachoval pouze mlýn zvaný Šindelka (Stromy 2017). V roce 2006 vznikla na území bývalého černínského panství soukromá obora. Oborní objekt o rozloze 80 ha se rozprostíral mezi obcemi Nítovice a Pleše u Kardašovy Řečice a probíhala zde lovecká turistika. Bohužel, po setkání s majitelem obory Petrem Kratochvílem bylo zjištěno, že obora ke třetímu měsíci roku 2016 byla zrušena.

Mapa č. 1- Zájmové území

Modelové území práce k 1. 4. 2017

Modelové území

— hranice území

1:60 000

0 2 km

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

3. 5. Stručná historie vybraných zámků

Jelikož se práce zabývá i návštěvností jednotlivých vybraných památek, bylo by vhodné nastínit alespoň stručný vývoj jednotlivých památek.

Zámek Třeboň

Jedná se o renesanční zámek, který stojí na jihozápadní straně historického centra města. Dříve zde stával panský dvorec, později přestavěný na kamenný hrádek, poprvé zmiňovaný roku 1374. Od roku 1366 město vlastnil nejvýznamnější rod, Rožmberkové a v roce 1602 se Třeboň stala sídelním městem Petra Voka (Zamek 2016). V současné době zámek nabízí turistům 3 zajímavé okruhy a je nejvíce navštěvován v letních měsících.

Zámek Jindřichův Hradec

Původní středověký hrad Jindřichův Hradec založil Jindřich, předek rodu Vítkovců. Stojí na místě staršího přemyslovského hradiště a první zmínka o něm, pochází z roku 1220. V období husitských válek se stal sídlem Menharta z Hradce, jednoho z nejmocnějších velmožů českých zemí. Rozsáhlá rekonstrukce, po rozsáhlém požáru, Eugena Černína, zachránila zámek od zániku. Černínové jej vlastnili až do jeho zestátnění, ke kterému došlo roku 1945 (Castles 2017). Dnes zámek nejvíce láká návštěvníky v období letních prázdnin a nabízí ke zhlédnutí 3 atraktivní okruhy.

Zámek Červená Lhota

Červená Lhota ležící zhruba 20 kilometrů od Jindřichova Hradce, byla vybudována uprostřed rybníka na pevném skalnatém ostrově. K jeho vchodu se lze dostat pouze přes kamenný most, který spojující hráz s ostrovem (Cervenalhota 2017). Jeho návštěvnost je největší jako u zámků předchozích a taktéž nabízí 3 okruhy.

Zámek Jemčina

Součást panství Jindřichův Hradec. Oblíbené lovecké míst u meandrů řeky Nežárky. V roce 1790 rozhodl hrabě Jan Rudolf Černín, že zde bude pořádat štvanice na vysokou zvěř (prostřednictvím síly psů). Na podzim, v období honů, se na Jemčinu sjíždělo panstvo z celé habsburské monarchie. V roce 1923 byl zámek vložen do rukou státu. Od roku 2004 je zpřístupněn veřejnosti (Jemcinazamek 2017b). Zámek má nepravidelné prohlídky, proto se doporučuje objednání předem.

Stráž nad Nežárkou

Nejzásadnější historickou dobou zámku bylo, jeho vlastnění světoznámou českou operní pěvkyní Emou Destinovou. V dobách okupace byl zámek po 6 letech obsazen wehrmachtem. Po válce stát zámek znárodnil a dosavadní majitelé byli nuceni zámek opustit. Od roku 2002 se celý areál nachází v soukromém vlastnictví (Zamekstraz 2017). V dnešní době je nejnavštěvovanějším v letní sezóně a nabízí k prohlídnutí 4 okruhy, jenž na jednom z nich provází turisty sám majitel zámku.

4. Metodika odborné práce

Předkládaná práce má za úkol se věnovat třem sousedícím oborům, které byly vybrány z důvodu jejich kulturně historické a přírodovědecké hodnoty. V minulosti se jednalo o velmi důležité a hojně navštěvované území, jehož následující úpadek je znatelný do dnešních dnů. Ovšem tento fakt, dělá právě tuto lokalitou velice zajímavou pro podrobnější průzkum.

Prvním a nejdůležitějším krokem, bylo seznámení autora s literaturou. Nejprve byla prostudována literatura, která se věnovala podrobným popisem zájmového území. K proslulé oboře, nesoucí název Jemčina, nebylo větším problémem sehnat potřebný materiál. Jedním z nejvíce využívaných děl se tak stala disertační práce Šantrůčkové (2011). Koleneckou oborou se zabýval Tuma (2012). Největším problémem se stala obora Kardašskořečická. K této oblasti se vážně velmi málo vhodných pramenů. Následovalo seznámení s problematikou ochrany krajiny. S vypracováním práce souvisela i komunikace s jednotlivými zástupci orgánů, jež mají na starosti ochranu v krajině. Významnější byla spolupráce s AOPK, kdy došlo k následné dohodě o spolupráci. Agentura ochrany přírody a krajiny měla zájem o následné poskytnutí práce pro své potřeby, jako je zmapování stavu jednotlivých památek a krajinných prvků v území.

Posléze přišel na řadu podrobný terénní výzkum. Ten spočíval v obcházení jednotlivých zmapovaných prvků v současné mapě, kde byla jako poklad použita Základní mapa České republiky v měřítku 1: 10 000 (ZM 10). S orientací v jemčinském polesí nebyl žádný problém. Po celé rozloze bývalé obory jsou na jednotlivých rozcestích lesních cest informační cedule s názvy jednotlivých cest, jako např. Jezevčí, Srnčí a další (viz. obrázek č.8). Takto označené cesty velmi usnadnily mapování, ačkoliv je systém lesních cest je řešený do pravidelných rastrů. Opomenutý nesmí být ani fakt, že se jedná o cesty, které jsou

ve vlastnictví společnosti Lesy České republiky, s.p., tudíž je na nich přístup pouze pro pěší či cyklisty. Všechny krajinné prvky polesí, které byly zakresleny na mapě, byly snadno k nalezení i v terénu. Tento fakt je dále rozvinut v kapitole s názvem 5. Výsledky. Po zmapování Jemčiny následovala obora kolenecká. Zde nastal drobný problém s orientací, ačkoliv k mapování byly k dispozici přehledné mapy obory, nepřehlednost a neupravenost cest a rozcestí velmi zhoršily průzkum samotný. Pro pomoc byla použita i GPS mobilní navigace, ale bohužel, klasická mapová aplikace v tomto lesnatém území nestačí. Nejvíce se osvědčila mapová mobilní aplikace Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního, kde jsou k dispozici jak základní mapy, tak archiválie až po ortofotomapy. Po zvolení vhodné mapy došlo k obnovení orientace a mapování krajinných prvků již probíhalo bez větších problémů. Obdobná situace nastala i při mapování obory kardašskořečické. Bohužel, jednotlivé prvky již v kolenecké krajině nebyly tak přehledně k nalezení, o čemž se rozepisuje opět 5. kapitola. Celý průzkum terénu byl rozdělen na několik fází, jelikož zájmové území je plošně velice rozsáhlé a tudíž se stává velmi časově náročným.

Následná pozornost byla věnována návrhu katalogu krajinných prvků, který je taktéž obsažen v této kapitole a byl vytvořen pomocí klasifikace v Šantrůčková, Weber (2016). Následovalo vytvoření seznamu kulturně historických jevů, které byly taktéž rozděleny do tří kategorií: bodové, liniové a plošné. Tvorba se opírala o výsledky terénního šetření. Při jeho tvorbě bylo pohlíženo i na aktuální stav, ve kterém se daný objekt nachází. Následovala jedna z nepodstatnějších částí práce a to porovnávání současného mapování s II. vojenským a III. vojenským mapováním. Prvním krokem bylo zajištění archivních map, které jsou dostupné na webových stránkách <http://oldmaps.geolab.cz/>. Jelikož k dispozici jsou pouze rozkouskované části map, stal se důležitou prací spojení jednotlivých obrázků v jeden celek. K této práci byl použit program CorelDRAW Graphics Suite X6 a v něm byly části map spojené. Následovala práce s informačním geografickým programem ArcGIS, kde byly jednotlivé mapové celky ve formě obrázků převedeny do jednotného souřadnicového systému (tzv. georeferencování). V programu ArcMap 10.1. byly mapy nahrány a byla k nim přidána vrstva, která vymezovala hranice území, které na starých mapách byly těžko rozpoznatelné. Dále byly vytvořeny shapefiles, které byly polygonové, bodové a liniové, díky kterým byly rozlišeny jednotlivé kategorie zkoumaných prvků v území. Následně proběhla vektorizace. Dalším krokem bylo přidání povinných kartografických mapových prvků.

Pro kvalitní zpracování práce bylo zapotřebí se zabývat i územními plány obcí zájmové lokality. Do území zasahují plány čtyř obcí a to Kardašovy Řečice, Novosedel nad Nežárkou, Hatína a Ratiboře. První dva zmíněné plány byly snadno k sehnání na webových stránkách. Větším problémem bylo sehnání územního plánu obce Hatín, která písemně neodpovídala, a tudíž bylo za potřeby osobního setkání s představitelem vsi Jiřím Hádlem. Po dokonalém seznámení s územními plány jednotlivých obcí došlo následně k osobním schůzkám, aby byla projednána otázka ochrany prvků a budoucí plánování zasahující do krajiny jak kladně, tak záporně (viz. kapitola 5. Výsledky). Následně bylo důležitým krokem vymezit rizika, které prvky jsou v ohrožení, které jsou chráněny, jak místně, tak i zákonně podle památkového zákona a na ochranu přírody a krajiny. Z dosud získaných poznatků byl vytvořen návrh na zatraktivnění upadajících území. Tato skutečnost se z části týká kardašskořečické a především kolenecké obory. Všechny výstupy jsou obsaženy v 5. kapitole s názvem Výsledky. Tímto krokem byla ukončena první část práce, která se zabývá ochranou krajiny.

Druhou osou práce se stal cestovní ruch v modelové lokalitě a následné porovnání s dalšími vybranými lokalitami, které jsou s modelovým v těsné blízkosti. Takto vytipovanými prvky se staly zámky, nacházející se v jihočeském kraji, na kterých se dá relativně přesně zhodnotit jejich významnost v rámci území. Jedná se o zámky Jemčina, Stráž nad Nežárkou, Jindřichův Hradec, Červená Lhota a Třeboň. Dále bylo uvažováno i o loveckém zámku Ohrada u Hluboké nad Vltavou, ale potřebné údaje se nepodařilo získat. Rozhodujícím kritériem pro toto vytipování se stala cykloturistika, která je v modelovém území velmi populární, díky husté a rozvinuté síti cest. Na všechny vybrané zámky je snadné se dopravit pomocí kola. Po vymezení bylo zapotřebí získat potřebná data vztahující se, jak k návštěvnosti zámků, tak k využívání nejvýznamnějších cyklostezek vedoucích přes modelové území. Některá data se povedla získat ze statických ročenek vydaných Národním památkovým ústavem (NPÚ) v Českých Budějovicích (NPÚ 2016). Práce hodnotí data za posledních 15 let, tedy od roku 2000 do 2015. Bohužel, NPÚ spravuje data pouze u památek, které sám spravuje. Zámky Jemčina a Stráž nad Nežárkou jsou v soukromém vlastnictví a data tudíž nejsou volně k dispozici. Po mnoha neúspěšných pokusech o komunikaci se zástupci těchto objektů bylo přistoupeno k variantě zapojení významné instituce v rámci cestovního ruchu. Tak byla navázaná spolupráce s Turistickým a informačním centrem v Třeboni, jmenovitě s Mgr. Michaelou Kajerovou. Díky této spolupráci byla poskytnuta data o návštěvnosti obou soukromých zámků, které s centrem spolupracují. Vytíženost cyklostezek

by zahrnovala časově náročný terénní průzkum, který by vycházel z počítání jednotlivých cyklistů na jednotlivých stezkách. Informační centrum poskytlo materiály, kde jsou o vytiženosti k dispozici. Jedná se tedy o jediná převzatá data, která lze získat vlastním šetřením. Po získání všech potřebných dat přišlo na řadu srovnávání se zájmovou lokalitou zámku Jemčina. Data byla pro přehlednost daná do tabulky (viz. Tabulka č. 3).

Neméně důležitým krokem se stala podkapitola věnující se turistickému rozvoji území. Nejdříve došlo k rozvaze, jak by bylo možné turisty přilákat právě do lesních porostů obor. Jako nejzajímavější a nejlépe realizovatelnou a presentačně nenáročnou, se stala varianta cyklotrasy. Následovalo vytipování konkrétní trasy. Jelikož na území se již nachází několik cyklotras, ale podle zjištění, nejsou velmi navštěvované, došlo se k závěru, že je třeba trasu propojit se zajímavým příběhem. K tomuto účelu byla vybrána místní pověst O čertově šlápotě, která se váže k místu nedaleko obce Kolence, jež katastrálně spadá do zájmové oblasti. Aby turisté nejezdili pouze po vyznačené trase, bylo vymyšleno, že po cestě je čeká několik zastavení, kde budou sbírat razítka (viz. kapitola Návrh na zatraktivnění modelového území). Po vymyšlení základní koncepce rozvoje, došlo k vytipování celkové trasy. Následovalo vytvoření mapových podkladů trasy v programu Arcgis a dále k textovému okomentování pro potřebu turistického materiálu. Při jeho tvorbě došlo k seskupení mnoha informací a to vedlo k nápadu, aby z těchto dat byla vytvořena přímo turistická brožura. Tato naučně populární publikace čítá 8 stránek ve formátu A5 a je detailně vypracovaná jako příloha celé práce. Největším problémem se stala výroba loga, která provází celý koncept, od titulní stránky po grafický návrh razítka. Konkrétní podoba byla vytvořena za pomoci programu Photoshop CS6, kde byly poskládány dohromady tři obrázky vztahující se k čertovské tematice. Na titulní straně brožury vidíme již hotový návrh, který se skládá z čertovských rohů, kopyta a pentagramu. Poslední fází bylo poskládání všech materiálů a informací dohromady a vytvoření konkrétní podoby brožury, kterou nalezneme v kapitole Přílohy. Závěrečným postupem bylo celkové zhodnocení získaných výsledků a jejich následné textové zpracování v předposlední kapitole.

Neméně významnou částí bylo rozdělení jednotlivých prvků na jevy bodové, liniové a plošné, podle typologie M. Šantrůčkové, 2016.

Seznam kulturně historických prvků

Bodové jevy

- **hospodářské stavby**- prostor, který je určený k jiným účelům než bydlení (např. sklady krmení pro zvěř) (Junga, 2014).
- **zámek** – bohatě zdobené rozsáhlé šlechtické sídlo s absencí hradeb (Pásková, Zelenka, 2002).
- **kaple** – malá bohoslužební místnost či budova, která stojí samostatně nebo je přidružená k významnější stavbě, např. ke kostelu (Blažíček, 1991).
- **kříž** – drobná křesťanská sakrální stavba, která znázorňuje ukřižování Ježíše Krista (Chodura, 1999).
- **Boží muka**- – drobná stavba nejčastěji ve tvaru sloupu či pilíře. Symbolizuje sloup, u něž byl bičován Kristus. Vrchní část bývá buď ukončena křížem či skrytá stříškou (Chodura 1999).
- **socha** – drobná sakrální stavba znázorňující světce či zvířata na kamenném podstavci (Bukačová, Fák 2006, Blažíček, 1991).
- **pomník**- objekt sloužící jako centrální místo, jehož účelem je připomínat nějakou osobu (obvykle zesnulou) či významnou událost, která se stala a je hodna neustálého připomínání (Pásková, Zelenka, 2012).
- **solitérní strom** – izolovaně rostoucí dřevina s průmětem koruny od 8 m², která se vyskytuje mimo les (nařízení vlády č. 335/2009 Sb.).
- **hájovna**- objekt ležící převážně v blízkosti lesa určený pro pobyt hajného (Rakušan a kol. 1992).

Liniové jevy

- **stromořadí**- útvar liniového typu, tvořený nejméně 5 kusy dřevinné vegetace (podle par. 3 lesního zákona).

- **vodní tok** -povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo, po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých (zák. 254/2001 Sb.).
- **cesta** – účelová komunikace převážně s nezpevněným povrchem (Zelenka, Pásková, 2012).
- **oplocení** - volně stojící stavba, jejímž úkolem je zabránění či omezení pohybu přes danou hranici. (zákon č. 183/2006 Sb.).

Plošné jevy

- **lesní oddělení** - nejvyšší jednotka prostorového rozdělení lesa. Sdružuje sousedící dílce a nemá mít větší výměru než 150 ha. Jeho význam je především orientační. Označuje se arabskými číslicemi (Flđ 2017).
- **zámecký park** – kompozice vzniklá za estetickým účelem, jejíž součástí je člověkem kultivovaná vegetace (Vorel a kol. 2013).
- **obora** – ohrazená část lesního komplexu určeného k chovu a lovu divokých zvířat (Tuma, 2012).
- **rybník** – vodní dílo, které je vodní nádrží určenou především k chovu ryb (zákon č. 99/2004 Sb.).

5. Výsledky

Jedná se o stěžejní kapitolu celé práce. Uvedená tvrzení v této kapitole jsou vyhotovena na základě práce s literaturou, dokumenty, převážně starých map a samozřejmě díky detailnímu terénnímu průzkumu. Bylo zjištěno, že na území modelové lokality se nachází značné množství kulturně historických a přírodních hodnot. Všechny prvky, se kterými bylo pracováno, jsou znázorněny v kapitole Přílohy na mapách č. 2-10. Souhrnný počet všech prvků byl přehledně zapsán do následující tabulky, kde bylo porovnáno II., III. vojenské mapování a se současným stavem.

Tabulka č. 4

Souhrn přírodních a kulturně-historických jevů ve starých a současných mapách			
zájmového území obor			
Bodové jevy	II. vojenské mapování	III. vojenské mapování	aktuální mapa
Hospodářské stavby	3	3	3
Kaple	0	1	3
Křížky	4	4	6
Významné stromy	0	0	16
Sochy	2	2	2
Boží muka	0	0	1
Pomníky	0	0	4
Hájovna	9	15	9
Zámek	1	1	1
Plošné jevy	II. vojenské mapování	III. vojenské mapování	aktuální mapa
	(ha)	(ha)	(ha)
Lesní plochy	5 611	5 862	6 152
Vodní plochy	402	372	344
Zámecký park	28,4	39	24,5
Obora	5 572	5 745	0
Liniové jevy	II. vojenské mapování	III. vojenské mapování	aktuální mapa
Vodní tok	63 km	71,5 km	75 km
Oplocení	77 km	0 km	2 km
Cesta	54 km	114,5 km	178 km
Alej	16	18	16

Zdroj: vlastní výpočty v programu ArcGis

5. 1. Bodové jevy

Kříže

Díky zpracování předchozí tabulky můžeme s jistotou tvrdit, že nejvíce zastoupenými prvky v krajině jsou drobné sakrální památky, především kříže. Nejčastěji je můžeme vidat na okrajích pozemních komutací či na střetu několika cest. Ve druhém vojenském mapování, které probíhalo v letech 1836-1852, jsou zachyceny pouze 4 křížky a to v severní části území v oblasti kardašskořečicka, konkrétně u rybníka s názvem Novopleský, následně na jihu této obory při hranici s oborou jemčinskou. Další můžeme nalézt na jihozápadě jemčinské obory

v lokalitě zvané U Beránků a v Evženově údolí. V následujícím mapování, třetí vojenské (1876-1880), je již vidět několik značných změn. Především se počet zvětšil na 4 kříže. Přibyly na jihozápadní části území jemčinska v lokalitě Šimanov, další poblíž zámku Jemčina na rozcestí mezi cestou Hubertova a Chromou a v kolenecké oboře na severozápadě „ U Nohavů“. Naopak náboženské symboly zanikly u Novopleského rybníka a u Beránků. V současné mapě (mapováno 16. 11. 2016) můžeme narazit na 6 křížků. Jediný zachovaný kříž, který byl zmíněn již v předchozích mapováních, se nachází u Nohavů. Ostatních 5 je zmapováno nově. Jedná se o kříž na Meteli, další při hranici s kojeneckou a jemčinskou oborou – U Pávku a U Blažků. Přímo v oboře jemčinské vnikl kříž u hájovny Kašpary a především, do dnes velmi turisticky vyhledávaný Lannův kříž v centrální části obory.

Kapličky, sochy

Dalším významně zastoupeným prvkem jsou kapličky. Ve třetím vojenském mapování se setkáváme pouze s 1 a to s kaplí na jemčinsku v části Evženovo údolí zvanou Pecák. Ta nahradila původní kříž. V současné době již nalézáme v území kaple 3. Již zmíněnou kapli Pecák a následně další u Zadního Dvora a v západně sousedící oboře U Huberta. Bohužel, ani u jedné se nepodařilo nalézt rok vybudování, ale na první pohled je zřejmé, že kaple U Huberta je mnohem starší než u Zadního Dvora. Významnou kaplí je i přímo zámecká, která byla vybudována v letech 1776-1769 na počest Svatého Jana Nepomuckého. A v její centrální části se nacházela socha srdce P. Ježíše z Tyrolska. Nesmíme zapomenout ani na dvě významné sochy, které se nachází v zájmovém území a to na hlavní silnici Hradecká směrem na Jindřichův Hradec. Jedná se o sochy, stojící naproti sobě s názvy Sv. Tekla a Sv. Šebastián. Obě byly vybudovány v roce 1772. Jsou vyrobené ze žuly a vysoké 2 metry. Sv. Tekla, znázorňuje ochranu před nemocemi dobytka a Sv. Šebastián byl zbudován jako vděčnost, že Jemčina nebyla zasažena žádnými nemocemi (Depositum 2016).

Hospodářské stavby

Na historických mapách tyto objekty nemůžeme bez dalších materiálů s jistotou určit, ale zděné stavby se v minulosti nacházely pouze na okrajích lesa. Jednalo se například o hospodářské dvory u zámku Jemčina či u Zadního dvora (Šantrůčková, 2011, str. 98). V současné době se za hospodářské stavby mohou považovat pouze 3. Objekt v areálu zámku a dvě vodní elektrárny vybudované na řece Nežárce- u jemčinského jezu a na Meteli. Bohužel, na území kolenecké obory, že žádné takové stavby nedochovaly. Podle slov místního rodáka a kronikáře, pana Vladimíra Dobeše, stálo hned u vchodových vrat malé

stavení, které obýval strážce obory. V dnešním významu by se tato funkce dala chápat jako vrátný.

Gloriet

Ačkoliv tento prvek není uveden v tabulce č. 4, jelikož byl vybudován až později, rozhodně stojí za zmínku. Byl postaven v 90. letech 18. století a nacházel se u hráze Horního Vydýmače. I když jeho podoba není známá, na historických mapách je označen jako kruhové prostranství (Šantrůčková, 2011, str. 99). Bohužel, do současného mapování se již nepromítl, jelikož zanikl v 80. letech 19. století.

Zámek

Na území se nachází jediný zámek- Jemčina. Nalézá se na místě bývalého hřebčince a byl vybudován v roce 1747, tudíž ho rozlišujeme na všech zájmových historických mapách. V letech 1757-1759 byly přistavěny dvě boční křídla. Největší přestavbou prošel v letech 1767-1769, kdy zámek získal trojkřídlý půdorys. Současnou rokokovou podobu získal v letech 1775-1776 (Šantrůčková, 2011, str. 91). V současné době patří soukromému majiteli a část zámku slouží jako penzion.

Hájovna

V kolenecké oboře se nacházela jediná s názvem Na Sýkoře (Tuma, 2015, str. 106). Toto tvrzení můžeme zcela vyvrátit, jelikož ve II. vojenském mapování se zde žádná hájovna nevyskytuje a následujícím, už se zde nachází tři. V současném mapování rozlišujeme dvě s názvy Sednička u Prkenného rybníku a U Strakatého. Obě patří v současné době soukromým majitelům, kteří objekty udržují ve velmi dobrém stavu. Na jemčinsku se na mapě II. vojenského mapování nacházely Kašapry, Holenská hájovna, Sýkora, Pecák, Hatínská a Jemčinská. V roce 1860 byla myslivna U Pecáka zrušena a nahradila ji myslivna v Evženově údolí (Šantrůčková, 2011, str. 98). Do současné doby se jich dochovalo celkem 5- Na Sýkoře, Sednička, Holenská, Hatínská a Pecák, který slouží jako rekreační zařízení.

Významné stromy

Na mapě současného mapování (Mapy č. 10-12), můžeme vidět 16 solitérních stromů, které jsou vyhlášené za památné. Nejvíce se jich nachází v západní části jemčinské obory v části zvané U Zadního dvora. Nejstaršími vyhlášenými stromy jsou duby právě v této lokalitě z roku 1982. Do této doby se mluvilo o stromech pouze jako o solitérech. Ty se

nacházejí převážně na parkové louce pod zámek a v aleji Jemčina- Šimanov a jedná se o duby a lípy (Šantrůčková, 2011, str. 89).

Skalní útvar

Jelikož se zájmové území nachází v nížině, je počet skalních výchozů velmi nízký. Jejich výška se pohybuje kolem 450 m.n.m. Nejznámějším je Vysoký kámen, na kterém byl v roce 1864 vybudován Lannův kříž, který se zde nachází dodnes (Šantrůčková, 2011, str. 88, 89).

5. 2. Plošné jevy

Lesní plochy

Ačkoliv by se mohlo na první pohled zdát, že lesních ploch s postupem času ubývá, opak je pravdou. Vzhledem k tomu, že se zájmové území v minulosti nacházelo na neúrodných močálovitých blatech, docházelo zde od 18. století k záměrným zásahům do krajiny. Především odvodňování a následnému zalesňování jehličnatými stromy (Říha, 1948, str. 30). Toto tvrzení se potvrzuje na mapách II. a III. vojenského mapování, kdy stále trval rozšiřující trend. Do současných dnů se lesy rozrostly na 6 152 ha z celkové plochy území. Nejvíce lesních oddělení najdeme na Jemčinsku, kde jsou rozděleny do pravidelných rastrů.

Vodní plochy

Během studia a porovnávání starých map bylo zajímavé pozorovat i vodní plochy. Celkové území čítá 344 ha vodních ploch. Toto číslo v sobě skrývá 17 různě velikých rybníků, z čehož největší a nejvýznamnější je rybník Holná ve východní části s rozlohou cca 270 ha. Rybník byl vybudován již ve 14. století a v 16. století ho rozšířil a následně zpevnil hráze, Jakub Krčín. Nejvodnatější částí území je kardašskořečická obora, která čítá deset středně velkých rybníků. Na severní hranici se jedná o čtyři s názvy-Velký vřesenský a Skopaný, jež jsou na samé hranici zájmového území, a následně Převračivý a Mítku. V centrální části můžeme identifikovat 4, pro tuto oblast velmi významné, rybníky a to Novopleský, Drápal, Velký závistivý a Malý závistivý. V oboře kolenecké se nachází 3 s názvy Velký vyšenský, Prkenný a Pohořelec. Následující, třetí vojenské i současné mapování s sebou nesou jen drobné změny, týkající se vodních ploch. Takovéto změny se týkají převážně velikosti jednotlivých rybníků, kdy můžeme pozorovat především jejich

zmenšování. Ovšem musíme počítat s drobnou odchylkou, která může nastat při případné nepřesnosti v měření kvůli nedobré čitelnosti starých map.

Zámecký park

Nachází se v areálu zámku Jemčina. První zásadní úpravou bylo zřízení čestného dvora před zámeckou budovou, která zahrnovala trávník a květinové záhony. Celé dílo bylo dokončeno v roce 1795. Následně nechal Jan Rudolf rozšířit parkovou úpravu až k zadnímu dvoru, začlenil i Jemčinský rybník a vznikla zde i zeleninová zahrada. Toto rozložení parku bylo zrušeno v roce 1950, kdy na zámku sídlila armáda, která nechala značnou část terasy směrem k rybníku, vybetonovat. V roce 1991 armáda zámek opustila a objekt chátral až do roku 2002, kdy ho koupil soukromý majitel (Šantrůčková, 2011, str. 93, 94).

5. 3. Liniové jevy

Vodní tok

Nejvýznamnějším vodním tokem, který spojuje celé území je řeka Nežárka, na které jsou, i přes regulaci koryta, dodnes patrné zbytky meandrů. Zleva, za dvorem Šimanov, se do ní vlévá Nová řeka. V severní části protéká Holenský potok. Dalšími významnými toky na jemčinsku jsou Hatínský potok, Komáří, Jelení a pár menších bezejmenných potůčků, která slouží k odvodňování struh (Šantrůčková, 2011, str. 87). V kardaškořečickém polesí se nachází jeden významný potok s názvem Řečice, jež slouží taktéž k odvodňování.

Hráz

Nejvýznamější hrází v celém zájmovém území je hráz u rybníka Holná, a v průběhu let se velmi měnila. K tomuto jevu docházelo z důvodu neustálého zvětšování samotné vodní plochy rybníka. Jejího zpevnění bylo docíleno vysazenými duby v západní části a na jihu kaštanovou alejí, která slouží především pro okrasu.

Oplocení

Od počátku založení obor v území, došlo k jejich oplocení. Jednalo se o kamenné pilíře s dřevěnou výplní. Po ukončení provozu obor se o oplocení nikdo nestaral, tudíž se do dnešních dní nedochovalo. Jedinou připomínkou je torzo pilíře v bývalých vstupních vrat kolenecké obory. Podle místního obyvatele a kronikáře pana Vladimíra Dobeše, se ve východní části území uprostřed lesního porostu, nachází neporušený pilíř. Bohužel, při

terénním průzkumu a ani s pomocí pana Dobeše, pilíř nebyl objeven. V současné době je oplocen pouze areál zámku.

Cesta

V zájmovém území se nachází pravidelná cestní síť (jemčinsko, kolenecko), která propojuje jednotlivé části území. Většina z nich je průjezdná pouze na kole, jelikož se jedná o lesní cesty a je vydán zákaz vjezdu motorovým vozidlům. Tyto cesty mají většinou nezpevněný povrch a při špatném počasí je průjezd velmi komplikovaný. Nejvýznamnější trasou je hlavní pozemní komunikace Jemčina- Hatín, která je součástí spojnice Novosedel nad Nežárkou a Jindřichova Hradce. Jedná se tak o relativně motoristicky vytiženou komunikaci, při jejímž projíždění mineme tři významné prvky- dvě naproti stojící sochy Sv. Tekly a Šebastiána a pomník lesníka Wachtela.

Na všech mapách, ve kterém se nachází jemčinské polesí, můžeme vidět, že rozložení cest bylo dokonale už od prvopočátku. Během jednotlivých mapování, v podstatě nedocházelo k zásadním změnám, tudíž do dnešních dnů se můžeme projít po původních tzv. alejích, jež se zde nachází od počátků polesí. Terénním průzkumem bylo zjištěno, že lesní plochy a cesty, udržují Lesy ČR v naprostém pořádku a velice uspokojujícím stavu. Bohužel, ta pochvala se nedá vztáhnout na oboru Kardašskořečickou, kde se stal nemyslitelným i průchod pěšky. Samozřejmě, jedná se o lesní cesty, ale v porovnání s jemčinskem, je tento stav opravdu katastrofální.

Alej

V současné době se na území jemčinska nachází 4 významné aleje (stromořadí na hrázích menších rybníků se nebere v potaz), které jsou začleněny v územních plánech obcí, a aplikuje se na ně systém ochrany. Jedná se o stromořadí u Zadního Dvora, alej od zámku ke dvoru Šimanov, dubová alej pro zpevnění hráze členské hráze a kaštanová alej západně a jižně od Holenské bašty. Na historických mapách, především na mapě II. vojenského mapování, jsou aleje těžko zmapovatelné, ale vzhledem ke stáří stromů vyplývá, že se tam stromy již nacházely.

5. 4. Systém ochrany, rizika a ohrožení

5. 4. 1. Ochrana zakotvená v zákoně

Všechny prvky, které se nachází v zájmovém území, jsou chráněny různými možnostmi. Jak již bylo zmíněno v kapitole Rešerše literatury, jedná se převážně o zákony, které se vztahují k problematice ochrany.

Zákon o ochraně přírody

Hlavním účelem zákona je přispívání k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, ochrana rozmanitostí forem života, přírodních hodnot, krás a v neposlední řadě šetrné hospodaření s přírodními zdroji. Samozřejmě je nutné zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální místní poměry (Zákon č. 114/1992 Sb.).

Ochrana přírody a krajiny je vnímána jako péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny, péče o ekologický systém a krajinné celky či péče o vzhled a přístupnost krajiny. Jedná se například o ochranu a vytváření územního systému ekologické stability krajiny tzv. ÚSES. (Zákon č. 114/1992 Sb.) Takto označené prvky jsou součástí jednotlivých územních plánů obcí. Vymezení prvků ÚSES v lesním komplexu je velmi vázáno na dodržování prostorových parametrů, ale i na celý komplex lesnických hospodářsko-úpravnických opatřeních, jež jsou zakotvené v zákonu o lesích- č. 289/1995 Sb. Nejzásadnější je vazba na rozdělení lesa (Casopis 2017). Ke schválení lesních hospodářských plánů je zapotřebí závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Ochrana prvků ÚSES je prováděna v komparaci se všemi účastníky a uživateli pozemků, na nichž se prvky nacházejí. V současné době jsou významné krajinné prvky chráněny před poškozením či zničením, převážně mechanickým a jejich využívání se děje za podmínky nenarušení jejich obnovy či neohrožení (Zákon č. 114/1992).

Ochrana dřevin je charakterizována nepoškozováním a neničením jednotlivých stromů. Na památné stromy, jichž se v zájmovém území nachází 16, připadá speciální ochrana, kterou zajišťuje paragraf 46. Ten uvádí, že památné stromy, jejich skupiny či stromořadí je zakázáno poškozovat, ničit nebo narušovat jejich přirozený růst a vývoj. Veškeré ošetřovatelské činnosti musí povolit orgán ochrany přírody (Zákon č. 114/1992).

Ochranou krajinného rázu se zabývá paragraf 12, který vymezuje krajinný ráz jako přírodní, kulturní a historickou charakteristiku daného místa. Oblast je tak chráněná před

činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Všechny zásahy do krajiny se neobejdou bez souhlasu orgánu ochrany přírody (Zákon č. 114/1992).

Ochrana Chráněné krajinné oblasti je odstupňována podle zón, aby se udržoval jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce těchto území. (Zákon č. 114/1992 Sb.). Zájmová oblast předkládané práce se nachází v pásmu s I. stupněm ochrany, proto je v celé oblasti zakázáno tábořit a rozdělovat oheň nebo vjíždět s motorovými vozidly mimo povolené komunikace atd. Jedná se o zónu s nejpřísnějšími pravidly. (Zákon č. 114/1992 Sb.). Podobně chráněná je i přírodní památka (v modelovém území- Kramářka), která nesmí být poškozována (Zákon 114/1992 Sb.).

Stejně tak Evropsky významné lokality jsou chráněné před poškozováním a ničením a využívají se pouze tak, aby nedošlo k jejich závažnému nebo nevratnému poškození a aby nebyla narušena jejich celistvost. Ke všem činnostem v takto chráněné lokalitě za potřebí vyjádření orgánu ochrany přírody. Dále pak Ptačí oblasti, jež vymezuje vláda České republiky, si klade za cíl zajistit přežití a rozmnožování druhů ptáků, jež se v areálu vyhlášené zóny objevují. Způsob ochrany vypracovává, na konkrétní stanoviště významných ptáků, přímo Ministerstvo životního prostředí (Zákon 114/1992 Sb.).

Zákon o památkové péči

Dalším zákonem, jenž se podílí na ochraně prvků je Zákon o památkové péči č. 20/1987 Sb. Definuje se jako státní ochrana památek nedílné součásti kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu a jeho účelem je vytvoření podmínek pro zlepšení kulturních funkcí státu vážící se na péči o kulturní památky, jejich zachování, následné zpřístupňování a vhodné využívání. Všechny snahy mají vést k rozvoji kultury, umění, vědy a celkovému rozvoji společnosti (Zákon 20/1987 Sb.).

Kulturními památkami mohou být movité i nemovité věci a prohlašuje je ministerstvo kultury České republiky. Za kulturní památku může být považován takový prvek, jenž je významným dokladem historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti nebo prvky, které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem. Všechny, již prohlášená památky jsou zaregistrované v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky.

Ochrana kulturních památek je závislá na vlastníkovi památky, který je povinen na vlastní náklady pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před poškozením, ohrožením popřípadě znehodnocením. Rozhodne-li se vlastník provést údržbu, opravu nebo rekonstrukci je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Pokud se jedná o národní kulturní památku, potřebuje vlastník stanovisko krajského úřadu. V situaci, kdy vlastník nemá dostatek financí k plnění zákonné péče, může vlastník zažádat o příspěvek, za splnění určitých podmínek. V opačném případě, kdy majitel péči o památku zanedbává, mohlo by dojít k razantnímu kroku ze strany obecní samosprávy a památka bude majiteli vyvlastněna. K tomuto kroku však dochází velmi zřídka. Na organizačním uspořádání státní památkové péče se podílí Ministerstvo kultury, krajské úřady, obcí s rozšířenou působností a obec (Zákon č. 20/1987 Sb.). Vztáhneme-li toto rozdělení na zájmové území předkládané práce, jedná se o Ministerstvo kultury, Jihočeský kraj a ORP Třeboň a Jindřichův Hradec.

5. 4. 2. Ochrana prvků na základě územních plánů

V modelovém území se nachází spousta jevů a hodnot, které jsou buď z kulturně, nebo přírodně velmi významné. Takovéto jevy jsou součástí mnoha druhů ochrany. Nejvýznamnějším pro jednotlivé části území jsou územní plány, které si nechávají zpracovat jednotlivé obce. V případě této práce se jedná o čtyři územní plány obcí- Novosedly nad Nežárkou, Kardašova Řečice, Hatín a Ratiboř. Územní plán se zabývá stanovením urbanistické koncepce rozvoje (Základní koncepce rozvoje, ochrany jeho hodnot, plošné a prostorové uspořádání), uspořádáním krajiny a koncepcí veřejné infrastruktury. Dále vymezuje zastavěné území, plochy a koridory. Jedná se především o zastavitelné plochy, plochy přestavby a plochy určené pro veřejně prospěšné stavby a opatření. Při jeho zřizování musí vyhotovitel vycházet ze zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu. Územní plán se vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu, jedná se o zákon č. 500/ 2004 Sb. Přesné náležitosti obsahu stanovuje vyhláška č. 500/2006 Sb. Tato vyhláška ukládá, že každý územní plán bude obsahovat textovou část a grafickou část, výkresy v přesně daném měřítku (1 : 5000 nebo 1:10000) a obsah vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území (Portal 2017).

Hatín

Řešeným územím plánu jsou katastrální území- Stajka, Hatín, Hatín-sídlo Jemčina. V kapitole Návrh územního plánu je již zmiňována koncepce rozvoje a ochrany území jeho hodnot. Mezi přírodní hodnoty podle plánu patří Evropsky významná lokalita Lužnice a Nežárka, Ptačí oblast Třeboňsko, CHKO Třeboňsko, památné stromy, jichž se na zájmovém území Jemčiny nachází 7. Dále se jedná o regionální biocentra Pávek a Kočičí vrch, kde je navrhována ochrana před negativními vlivy. V neposlední řadě plán zahrnuje i místní plán ÚSES (Územní systém ekologické stability), který si klade za cíle vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území, ovlivňujících příznivě okolní ekologicky méně stabilní krajinu; zachování či znovuoživení přirozeného genofondu krajiny a zachování nebo podpoření rozmanitosti půdních biologických druhů a jejich společenstev (Uses 2017).

Následují hodnoty kulturní, kde je navrhována koncepce ochrany v ponechání a předcházení negativním vlivům. Při rekonstrukcích či opravách významných prvků- socha sv. Šebastiána, sv. Tekly, zámek a venkovská usedlost č.p. 13, zmiňuje územní plán, že se musí respektovat klasické materiály, tvary a hmoty, tak, aby nedošlo k narušení krajinné koncepce. Celý územní plán počítá s ochranou stávajících prvků a bude-li to možné, s jejich opravou. Nezapomíná ani na případnou těžbu, která je na celém katastrálním území zakázána. Jelikož během terénního průzkumu bylo hovořeno i s panem starostou Jiřím Hándlem. Ten autorovi sdělil, že v nedávných dobách byla na obecní úřad, potažmo jeho zastupitele, vyvíjen nátlak od společnosti ČEZ (největší výrobce elektřiny v České republice), pod níž spadá Jaderná elektrárna Temelín v Týně nad Vltavou. Společnost chtěla vykoupit lesy v jemčinském polesí, jehož podloží je velmi bohaté na šterkopisky, a následně zde písek těžít. Naštěstí tomuto záměru bylo zabráněno a lesy, jsou tak nadále člověkem neporušené. Při detailním terénním průzkumu bylo nadále zjištěno, že jemčinsko je velmi kvalitně obhospodařováno. To potvrzuje i nově vybudované turistické značení, které nacházíme na jednotlivých křižovatkách lesních cest, jak můžeme vidět na obrázku č. 8. Jak zmínil pan starosta Hándl, došlo k tomuto činu díky spolupráci obce a Lesy ČR, které značení financovalo z Programu 2020 (Lesy 2017). V neposlední řadě se starají o lesní porost, což je vidět hned na první pohled. Lesy jsou vyčištěné od chrástí, stoky jsou pročištěné a starání o území je znatelné i na drobných památkách typu křížů či božích muk, které jsou opravené a v dobrém stavu. Jediný problém, v drobných prvcích, by se dal spatřovat v kapli Pecák v Evženově údolí, kde jsou vymlácená okna. Bylo by vhodné, aby obecní úřad Hatín se pokusil tuto skutečnost napravit. Ovšem největší problém je spatřován v malé soukromé elektrické elektrárně na jezu u zámku Jemčina

(viz.obrázek č.15). Díky tomuto zásahu byl původní jez zcela předělán do současné podoby. Stavba elektrárny výrazně narušuje přírodní charakter krajiny a podle místních obyvatel, byla stavba naprosto zbytečná. Bohužel, toto tvrzení se potvrdilo, jelikož při sledování průtoku bylo zjištěno, že převážnou část období elektrárna proud nevyráběla, protože byl na Nežárce velmi slabý průtok. K této problematice, se bohužel, pan starosta nevyjádřil. Na otázku, jak se snaží zatraktivnit území Jemčiny a potažmo Hatína představil záměr spolupráce s nově vzniklým destinačním managementem Turistická oblast Třeboňsko, která vznikla k 1. 1. 2017. Jednotlivé obce, které se nacházejí na území Třeboňska, přispějí určitým poplatkem a následně je Turistická oblast bude propagovat ve svých materiálech, popřípadě veletrzích.

Novosedly nad Nežárkou

Součástí katastrálního území jsou obce- Novosedly nad Nežárkou, Kolence a Mláka. Podobně jako v předcházejícím územním plánu, pročítají Novosedly s ochranou a respektováním kulturních a přírodních hodnot. Převážná část ochrany je připisána CHKO Třeboňsko, která má specifickou strukturu ochrany. Dále se na kolenecku nachází také prvky zapsané v ÚSES, biokoridory či Evropsky významná lokalita Lužnice Nežárka, které mají taktéž předepsanou formu ochrany. Lokálním potřebám území se věnuje územní plán, který si klade za cíl převážně prostupnost krajiny, které chce dosáhnout pomocí systému, kdy se jednotlivé oblasti nebudou oplocovat, převážně tedy oblast obory. Oborní ohrazení se nacházelo na východě od hlavních vrat, kolem rybníka Pohořelec až k místu zvaném U Barona. Západní část vedla taktéž od hlavních vrat, okolo hájenky Strakatý až k Nežárce. (Tuma, 2012, str. 91). Do dnešních dnů se dochovalo pouze torzo pilíře z hlavních vrat, která se nacházela hned za obcí Kolence (viz. obrázek č. 21). Ačkoliv plán tvrdí, že drobné památky by se měly chránit a opravovat, terénním průzkumem bylo zjištěno, že se tak neděje. Hlavním problémem se stalo mapování křížků a pomníků. Pomník U Strakatého, bylo téměř nemožné najít. Na první pohled se jednalo o pouhý patník turistického značení, avšak při detailnějším průzkumu bylo zjištěno, že se jedná o právě hledaný pomník. Jak je zřejmé z obrázku č. 17, přímo v horní části pomníku je nakreslena žlutá turistická značka a ani mechem obrostlý zbytek památky, nepotvrzuje aplikování ochrany v terénu. Ani zbylé zmapované kříže, bohužel, neodpovídají tomu, že by se o ně někdo staral. Kladným počinem práce hodnotí odpočinkové místo u kaple Sv. Huberta v podobě zastřešených dřevěných laviček a stolu. Jedná se tak o příjemné zastavení pro cyklisty, kteří touto částí obory projíždí. Ani celkový vzhled lesního porostu není tak upravený jako jemčinský. V územním plánu Novosedel se nepočítá ani s možnou těžbou nerostných surovin, což práce vnímá jako největší

problém, po zkušenosti s Hatínem. Bylo by dobré, aby obec vyhotovila plán nový, kde by zahrnuła obnovu sakrálních památek a ochranu území před možným rizikem těžby. Bohužel, nové zadání územního plánu, je velmi finančně náročné (kolem statisíců), což je pro Novosedly nad Nežárkou v nejbližší době, nereálné. Celkový ráz krajiny není nijak porušen žádnými nevhodnými stavbami.

Kardašova Řečice

Územní plán zahrnuje katastrální území Kardašova Řečice, Mnich a Nítovice. Systém ochrany v tomto katastrálním území je z většiny hledisek stejný jako u dvou předchozích plánů. Taktéž poukazuje na potřebu ochrany a případné obnovy stávajících hodnot. Významnou změnou oproti předcházejícím plánům je, že v plochách bezprostředně sousedících s kulturními a přírodními hodnotami, nesmí být realizovány žádné stavby ani opatření, jako jsou reklamní tabule, stožáry veřejného opatření atd., snižující nebo esteticky narušující okolí památné stavby. Stejně tak, jako kolence a jemčinsko se toto území nachází v CHKO Třeboňsko, Evropsky významné lokalitě, Ptačí oblasti Třeboňsko, biokoridoru a nachází se zde také prvky ÚSES. Všechna tato fakta vedla k rozhodnutí, že ve volné krajině nebudou přípustné žádné nové stavby pro bydlení, občanskou vybavenost, sport a rekreaci. Toto rozhodnutí je velmi vítáno a bylo by skvělé, kdyby se začlenilo do všech územních plánů zájmového území. Kardašova Řečice se chce zachovat a rozvinout prostupnost krajiny budováním nových komunikací, cyklotras s cyklostezek, což je vnímáno jako velmi žádoucí. Ovšem konkrétní návrhy zatím nejsou předloženy. Těžba je, jako v případě Jemčiny, zakázaná, převážně na ploše lesního porostu. Terénním průzkumem a mapováním bylo zjištěno, že v zájmovém území práce je minimální počet kulturních a přírodních hodnot, např. v podobě sakrálních památek. Jev je způsoben koncentrací zájmových aktivit městského úřadu na rozvoj a udržování tradičních hodnot pouze v centrálním městě Kardašova Řečice a obora samotná, je z toho hlediska zanedbávaná. Přesvědčit se o tom můžeme na mapě č. 9, kde je zakresleno minimum těchto prvků. Práci v terénu byla zjištěna malá míra snahy o rozvoj území. Jediným významným zázemím pro turisty je část zvaná Metel. Jedná se o osadu u vybudovaného jezu, kde se dá odpočinout a v sezóně lehce občerstvit u místního kiosku. Další možností takovéto zastávky je až v Kardašově Řečici, která je od Metele vzdálená celých 9 km po cyklotrase. Na Meteli můžeme nalézt jediný památný kříž u cesty, který je nově zrekonstruovaný (viz. obrázek č. 22). Opravy se zhostili majitelé obytného stavení, v jehož blízkosti kříž stojí. Jedná se tak o jediný nově opravený kříž v zájmovém území.

Jedinou výtkou je opět přítomnost vodní elektrárny, která lehce narušuje pohled do krajiny. Naštěstí se nejedná o silně narušující objekt.

Ratiboř

Posledním územním plánem, jenž se týká zájmového území, je plán obce Ratiboř. Jedinou částí plánu, jež se dotýká vymezeného území je rybník Holná. Plán si klade za cíl především ochranné činnosti, které mají zabránit poškozování hráze rybníka, přilehlých alejí, zásahům do rozložení vodní plochy rybníka. Sleduje také průběžný stav ostrova Naxos, zdali nedochází k jeho propadu pod hladinu.

5. 3. Návštěvnost vybraných památek

Jelikož již v úvodu bylo zmíněno, že práce se zabývá i okrajově cestovním ruchem v dané lokalitě, zaměříme se nyní na tuto problematiku.

Při porovnávání návštěvnosti jednotlivých vybraných zámků hrála svou roli i cykloturistika. Po navštívení Turistického a informačního centra města Třeboně bylo zjištěno, že mezi nejvíce navštěvované trasy Třeboňska patří naučná stezka Rožmberk; stezka Okolo Třeboně; stezka vedoucí z města Stráž nad Nežárkou, po trase číslo 1035, do Lutové a odtud po žluté turistické trase ke Stříbci k pomníku Emy Destinnové a zpět do Stráže nad Nežárkou; a v neposlední řadě stezka začínající v Novosedlech nad Nežárkou, po trase číslo 1170, kolem Jemčiny, členské hráze až do Cikaru, přes Karštejn a po zelené turistické trase zpět do Novosedel nad Nežárkou.

Naučná stezka Rožmberk

Lehká cyklotrasa, jejíž délka činí 22 km a na její trase mineme 9 informačních panelů, které jsou ve třech jazycích (český jazyk, německý a anglický). Okruh začíná na hrázi rybníka Svět v Třeboni a končí ve Staré Hlíně, Zde se můžete připojit na trasu naučné stezky Okolo Třeboně, která vás dovede na parkoviště u Hradecké brány v Třeboni. Trasa vede po silnicích III. třídy, polních cestách a hrázích rybníků (Jirková, 2015, s. 2).

Naučná stezka Okolo Třeboně

Cyklotrasa střední obtížnosti čítající 39 km a na její trase se tentokrát setkáváme s 22 informačními panely v českém a anglickém jazyce, jejíž okruh začíná opět na hrázi rybníka Svět (výchozí bod pro většinu cyklostezek začínajících v Třeboni) a končí na záchytném parkovišti v Třeboni. Trasa vede po málo frekventovaných, většinou asfaltových silnicích III.

třídy, hrázích rybníků a lesních cestách. Stezka informuje o historii a vývoji třeboňské krajiny, která byla přetvářena člověkem až do své současné podoby (Jirková, 2015, s. 7).

Okruh ze Stráže nad Nežárkou

Lehká cyklotrasa, jejíž délka je 30,5 km. Trasa začíná na jižním okraji města Stráže a končí u rybníka s názvem Trávný. Stezka vede po silnicích III. třídy, hrázích rybníků, které jsou součástí tzv. Chlumecké rybníční soustavy k pomníku Emy Destinnové, kde se nachází kamenný památník s epitafem¹. Památník stojí u Nové řeky, na místě, kde Destinnová ráda chytala ryby (Turistika 2017). Odtud pokračujeme po červené turistické trase mezi rybníky Krásné Pole a Staviště až zpět do Stráže nad Nežárkou.

Okruh z Novosedel nad Nežárkou

Jedná se o stezku, která čítá kolem 29 km. Trasa začíná uprostřed návsi Novosedel nad Nežárkou a končí tamtéž. Okruh vede tradičně po silnicích III. třídy, kolem zámku Jemčina, kde se můžeme zastavit i na jeho prohlídku a po hrázi rybníku Holná, kolem Holenské bašty, pokračuje až do Cikaru u Kardašovy Řečice. Odtud se vrátíme zpět do Novosedel podél řeky Nežárky.

Turistické a informační centrum Třeboň, poskytlo i data, která představují počet cyklistů, kteří ročně navštíví tyto významné třeboňské cyklotrasy (viz Tabulka č. 2).

Nejvíce navštěvovanou cyklotrasou je naučná stezka Rožmberk. Průměrná roční návštěvnost je 197 616 cyklistů. Tento fakt můžeme připisovat jak důvodu, že se jedná o nejkratší trasu z vybraných cyklostezek, tak tomu, že se jedná o velmi atraktivní okruh, během kterého návštěvník objede největší rybník v České republice. Největší návštěvnost byla zaznamenána v posledním sledovaném roce a to v roce 2015- celých 214 743, což by znamenalo průměrný průjezd 100 cyklistů za hodinu. Naopak nejméně cyklistů na Rožmberk zavítalo v roce 2012, kolem 156 000. Tato situace nastala díky povodním, které byly od 1. do 8. července 2012. Tento fakt můžeme pozorovat i na ostatních vybraných cyklostezkách, kde je patrný výrazný pokles návštěvníků právě v tomto roce.

Druhou nejvíce navštěvovanou trasou se stala naučná stezka s názvem Okolo Třeboně, kterou ročně navštíví v průměru 137 600 cyklistů. Ačkoliv trasa vede v jedné části přes nepříliš pohodlnou panelovou cestu (úsek mezi Třeboní a Cepem), řadí se mezi neoblíbenější.

¹ epitaf – náhrobní nápis

Této skutečnosti neodpovídá ani fakt, že se jedná o nejdelší vybranou trasu. Při jejím projíždění mohou návštěvníci spatřit krásy třeboňské krajiny, navštívit Chlumeckou rybniční soustavu, kostel sv. Jana Nepomuckého ve Stříbci či pomník Emy Destinové. Právě této rozmanitosti a atraktivnosti průjezdních míst připisujeme trase, tak obrovskou návštěvnost. Jan již bylo zmíněno u trasy Rožmberk, i na této stezce nastal obrovský pokles návštěvníků v době povodní.

Atraktivností okruhů Stráže a Novosedel nad Nežárkou jsou jak její délky, tak relativně nenáročné terény, které zvládnou i rodiny s dětmi. Průměrná roční návštěvnost těchto cyklotras je v průměru kolem 43 000 návštěvníků za rok. Nejméně významným kladem může být i fakt, že na obou těchto trasách se nachází zámky. Ve Stráži nad Nežárkou zámek, který vlastnila a obývala světoznámá operní pěvkyně 19. století Ema Destinová a na Jemčině se nachází zámek, který sloužil jako lovecké sídlo šlechty, která holdovala honům.

Toto tvrzení ovšem vyvrátila data, která byla nalezena v ročních výročních zprávách Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích a oslovením dvou soukromých majitelů zámků. Ačkoliv ani jeden soukromý subjekt neposkytl zpětnou vazbu, data se přesto povedlo sehnat a to díky Turistickému a informačnímu centru Třeboň.

Po tomto procesu bylo zjištěno, že tvrzení o oblíbenosti cyklotras se může spojit s návštěvou zámků, se nedá aplikovat na zájmové území práce.

Zámek Stráž nad Nežárkou je průměrně navštěvován 14 000 návštěvníky za rok. Od jeho zpřístupnění veřejnosti, v roce 2006, zaznamenal zámek největší návštěvnost v loňském roce, tedy v roce 2015, a to celých 15 758 lidí. Naopak nejméně návštěvníků zavítalo na prohlídku rok po svém otevření, v roce 2007. Můžeme se domnívat, že tento fakt byl způsoben tím, že turisté neměli dostatek informací o nově otevřené památce a nadále upřednostňovali již známé zámky jako Červená Lhota, zámek Jindřichův Hradec či zámek Třeboň. Následující roky se návštěvnost zvedala, o čemž se můžeme přesvědčit na základě tabulky č. 3 v kapitole Přílohy. Celkový vývoj návštěvnosti, od jeho otevření po loňský rok, má víceméně zvyšující se tendenci.

Oproti tomu návštěvnost loveckého zámku Jemčina je velmi nízká, v průměru 6 325 lidí za rok. Na počátku výzkumu se počítalo se zanedbatelnými čísly oproti ostatním vybraným památkám, ovšem tak malá návštěvnost byla velikým, a ne příliš milým, překvapením.

Podobně jako zámek ve Stráži byl zámek dlouhá léta veřejnosti nepřístupný a otevřen byl o 2 roky před Stráží, v roce 2004. Největší návštěvnost zaznamenal zámek, paradoxně v roce 2012, a to 7 370. Na těchto datech můžeme vidět, že povodně evidentně neovlivnily

návštěvnost zámku tolik, jako návštěvnost cyklotrasy. Bohužel, od tohoto roku se návštěvnost Jemčiny neustále snižuje. Tuto skutečnost můžeme připisovat nízké propagaci zámku a především, majiteli nevyužitý historický potenciál, který zámek nabízí.

Když srovnáme obě zpracované tabulky, můžeme si všimnout, že jen minimální počet cyklistů využívá možnosti návštěvnosti zámku. Největší rozdíl můžeme vidět na příkladu Jemčiny, kdy například v roce 2014, projelo kolem zámku přibližně 45 500 cyklistů a na prohlídku zámku se vydalo pouhých 7 000 návštěvníků. Jak již bylo zmíněno v předchozím odstavci, majitelé zámku nedostatečně využívají možnosti zámku a této situaci nepomáhá ani fakt, že v sezóně se uskuteční pouhých 6 pohlídek denně a ani na tuto informaci, kterou nalezneme na oficiálních stránkách zámku (Jemcinazamek 2015a), se podle TIC města Třeboně nedá spolehnout, protože zklamaní návštěvníci přicházejí právě na TIC sdělovat, že je zámek úplně uzavřený. Směle můžeme tvrdit, že pokud se tato situace stane někomu z nás, těžko již budeme toužit toto místo navštívit znovu a spíše ho, na dotaz o doporučení, zavrhneme. Je opravdu velká škoda, že takto krásný a historicky zajímavý objekt je z řad turistů a bohužel i samotných majitelů, přehlížen.

Velikým překvapením bylo zjištění, že zámek Červená Lhota je více navštěvovanou památkou než zámky v centrech měst jako Jindřichův Hradec či Třeboň. Před tímto zjištěním, byl zažitý fakt, že díky veškerému zázemí, přítomnosti nákupních zón a ostatním nabízeným atraktivitám, budou více navštěvovány právě památky, jenž jsou součástí měst. Ovšem opak se stal pravdou, a jak můžeme vidět z tabulky č. 3, osamělý zámek Červená Lhota je, v průměru o 25 000 návštěvníků za rok, více navštěvovaným. Připisujme tuto skutečnost malebnému a romantickému okolí zámku (např. půjčování lodiček přímo na rybníku u zámku). Ovšem její popularita má klesající tendenci, možná díky zvyšování atraktivity nedalekého města Třeboně (kulturní akce, speciální zámecké prohlídky, výstavy atd.).

Třeboň a Jindřichův Hradec se pohybují průměrně kolem 60 000 návštěvníků, z čehož Třeboň je ještě méně navštěvovaná než Hradec. Je velmi složité definovat, proč tomu tak je, vzhledem k přítomnosti dvou obrovských lázeňských komplexů a vysokým počtem návštěvníků v průběhu celého roku. Největší vliv bychom mohli připsat nedalekému zámku Hluboká, která svou krásou a jedinečností přitáhne na prohlídku i právě návštěvníky Třeboně, popřípadě Jindřichova Hradce a stává se tak druhou nejvíce navštěvovanou památkou v jižních Čechách (hned po zámku Český Krumlov).

5. 4. Návrh na zatraktivnění modelového území

Ačkoliv se jedná o velmi krásné a zajímavé území, bohužel, jeho atraktivnost značně pokulhává. Při spolupráci s TIC Třeboň bylo objasněno, že na Třeboňskou patří mezi nejvýznamnější návštěvníky rodiny s dětmi. Po několika návrzích, jak udělat území zajímavějším vyhrála myšlenka, kdy byl vytvořen cyklistický okruh, který by byl spjat s místní pověrou. Vzhledem k tomu, že práce se zabývá územím, které se rozprostírá na obrovské ploše (cca 6 000 ha), bylo potřeba se zamyslet nad tím, jak moc navštěvované jsou jednotlivé části území a zda je opravdu potřeba zapojit celé území. K tomuto kroku bylo přihlédnuto i díky faktu, že návrh je směřován především na rodiny s dětmi a tudíž musí být počítáno s jejich fyzickou zdatností. Díky tomu bylo dosaženo závěru, že jemčinsko je již, oproti zbylé části území, velmi navštěvovanou cykloturistickou oblastí a tudíž se návrh bude zabývat pouze koleneckem a kardašskořečickem. V následujících řádcích se seznámíme s touto koncepcí.

Jednalo by se o turistický materiál v podobě brožurky „Za čertovým kamenem“ (viz. příloha Návrh turistické brožury), které by byly k dostání zdarma v nejbližších informačních centrech a to Třeboň, Kardašova Řečice a Jindřichův Hradec, popřípadě by bylo možné poskytnout brožurky i na obecní úřady nebo do knihoven malých obcí v zájmovém území. Jednalo by se o Kolence, Novosedly nad Nežárkou nebo Hatín. V hlavní turistické sezóně by se dalo domluvit i s majiteli kiosku na Meteli, jelikož tato část je součástí naplánovaného okruhu, zda by byli ochotni mít několik výtisků brožury na rozdávání.

Po vyzvednutí brožury se turisté seznámí s naplánovanou trasou. Ovšem může se stát, že hlavní naplánovaná trasa se bude zdát rodičům dlouhá, takže k dispozici budou dvě varianty. Delší, která čítá 28,5 km a kratší, dlouhá 21 km. Obě trasy budou součástí jedné brožury a bude tak záležet na zhodnocení rodičů, jakou fyzickou zátěž jejich dítě, popřípadě oni sami, zvládnou. Pokud turisté přinesou brožuru zpět, tam kde si jí vyzvedli a bude ořezána všemi razítky z trasy, čeká na ně drobná odměna s čertovskou tematikou. Jednalo by se nejspíš o čokoládové penízky v jutovém sáčku, které by znázorňovaly část zlata, které lesník získal od čerta, za nevědomou výměnu svého syna.

Jako podklad pro vytvoření zajímavého okruhu byla použita pověst místního významu, která byla sepsána v Nouza, 2000, str.14 a autorem upravena pro potřebu této práce.

O čertově šlápotě

Kdysi se vracel touto cestou lesník dělník po celodenní námaze k domovu. Na cestě se potkal se strašidelnou postavou s rohama, která mu nabídla zlato a stříbro. Ale nabídka měla jeden háček. Dělník měl pekelnému stvoření dát za 24 let to, co má právě doma a o čem neví. Dělník, který nevěděl, jaká významná událost se toho dne u něj přihodila, souhlasil. Ale jaké bylo jeho překvapení, když přišel domů a viděl, že se mu zatím narodil syn.

Aby chlapce uchránil před d'ábovou mocí, poslal ho otec do školy pro kněze. Ve 24 letech byl vysvěcen a stal se z něj pravý kněz. V tu dobu právě končila lhůta, kdy si měl čert pro chlapce přijít. Jedné noci, kdy zuřila strašná bouřka, zaklepal d'ábel u dveří dělníka. Otevřel mu mladý kněz a hned věděl, s kým má tu čest. Proto nabídl čertovi další sázku. Ten měl sázení rád, protože tím dokázal čisté suše svézt na scestí. „Půjdu s Tebou, když přineseš z Říma těžký balvan dřív, než já odsloužím zítra ráno mši v nejbližším kostele“, pravil mladý hoch. Druhý den ráno, zatím co kněz sloužil mši, čert letěl do Říma, vzal na bedra mohutný kámen a rychlostí blesku letěl zpět. Právě v té chvíli, když byl čert s těžkým břemenem nad koleneckými lesy, dokončil kněz mši slovem: Amen. D'ábel zlostí mrštil tak prudce balvanem, že se do půli zabořil do země. Ale to mu nestačilo, byl tak rozlomný, že na ten kámen dupnul takovou silou, až do něj vyryl svoje koňské kopyto. Dodnes je otisk jeho nohy na kameni k vidění.

Trasa „Za čertovým kamenem“

Začátek trasy

Start pro obě trasy bude ve východní okrajové části Kolenců po komunikaci, která se následně, v lokalitě U Beránků, napojuje na hlavní komunikaci směr Novosedly nad Nežárkou – Jemčina. Dále budeme na rozcestí pokračovat k rybníku Stejný a k osadě zvané U Štíchlů, kde na nás čeká razítko s číslem 1. Razítko najdeme poblíž památného kříže. Následně se vydáme směrem na sever k osadě U Blažků. Zde se budou jednotlivé trasy oddělovat, ale než se tak stane, prohlédneme si pořádně rozcestí, kde se nachází strom s turistickými tabulkami. U kořenů tohoto stromu najdeme razítko s číslem 2. Po jeho nalezení se můžeme rozhodnout, zda budeme dále pokračovat v delší či kratší trase.

Kratší trasa

U Blažků se vydáme na rozcestí vlevo. Pojedeme zhruba 1 kilometr a vlevo v lese se před námi objeví kaple Sv. Huberta. Zde je zastávka číslo 3. Razítko najdeme poblíž odpočinkové zóny u levé lavičky. Dále budeme pokračovat rovně, až k rybníku Prkenný, po jehož hrázi se vydáme vpravo, až přijedeme k hájence Sednička. Pokračujeme po hrázi Prkenného až na první rozcestí, kde se vydáme vpravo. Následuje rovný, kilometrový úsek, až do dalšího rozcestí, kde pojedeme vlevo, směrem ke Strakatému. Na rozcestí U Strakatého se musíme pořádně rozhlédnout po pomníku, za kterým je schované razítko s číslem 4. Až zvládneme označit, že jsme na této zastávce skutečně byli, vydáme se směrem na jih, zpět k obci Kolence. Přibližně 1,5 kilometru pojedeme stále rovně, až k dalšímu rozcestí, kde se dáme doprava, směrem k hlavní silnici. Když dojedeme na místo, kde se napojuje lesní cesta na hlavní komunikaci, musíme si pořádně prohlédnout poslední strom po levé straně. Upozornění nabádá na zastávku číslo 5. Ačkoliv v tuto chvíli pojedeme po hlavní pozemní komunikaci vedoucí z obce Klec, nemusíme se ničeho bát, nehrozí zde významně hustá automobilová doprava. Při vjezdu do obce budeme pokračovat stále rovně do centrální části obce k dvěma rybníkům s názvy Hořejší a Dolejší. Hned za Dolejším rybníkem odbočíme ostrou zatáčkou vpravo a pokračujeme směrem k jihu. Po cestě, zhruba za 400 m po pravé straně silnice uvidíme kříž, kde na nás čeká předposlední razítko číslo 6. Následně pokračujeme dále po této komunikaci a míjíme po levé straně rybník Ostrý. Pokračujeme stále rovně na jih, až se nacházíme u hájenky s názvem Lipičí. Hned naproti hájence po pravé straně se nachází kámen, který čert přinesl z Říma, na kterém je vidět otisk jeho kopyta. Pořádně prozkoumáme okolí kamene, kde je schované poslední razítko naší cesty s číslem 7. Nyní se vrátíte stejnou cestou okolo rybníku Ostrý směrem ke Kolencům.

Delší trasa

Od Blažků budeme dále pokračovat vpravo, směrem na Pávek. Projíždíme krásnou krajinou, kde můžeme po pravé straně sledovat původní meandry řeky Nežárky. Na prvním rozcestí pokračujeme stále rovně směrem na sever, dokud nepřijedeme za 1,3 kilometru na další křižovatku, kde budeme pokračovat mírně vpravo. Pro lepší orientaci se budeme držet zeleného turistického značení, dokud nepřijedeme na rozcestí s názvem Spálená. Zde se nachází strom s turistickým značením. Pořádně si prohlédneme jeho kmen, kde je schované razítko číslo 3. Následně budeme pokračovat vpravo směrem k Nežárce. Nežárku přejedeme přes most a následně stále rovně až k prvnímu rozcestí. Zde odbočíme vlevo směrem ke Karštejnu. Po cestě míjíme 3 památné duby (dva po pravé a jeden po levé straně). Na

následném rozcestí, pod rybníkem Malý závistivý se vydáme vlevo. Pokračujeme po jeho hrázi kolem Karštejnské Bašty a Šindelky a následně po hrázi Velkého závistivého rybníka. Jedeme stále rovně, až na rozcestí, kde se kříží tři komunikace a tím vytvářejí pomyslný trojúhelník, v jehož středu se nachází památný kámen. Z křižovatky se vydáme směrem na západ, pro lepší orientaci se budeme držet modrého turistického značení, které nás dovede na Metel. Po příjezdu do osady Metel, uvidíme hned po levé straně krásně opravený křížek u cesty, který stojí za naši pozornost. Projedeme kolem něho, okolo vodní elektrárny až přijedeme ke kiosku s občerstvením. Za tímto kioskem se nachází další razítko, které potřebuje pro získání pokladu po lesním dělníkovi. Tentokrát se jedná o zastavení s číslem 4. Dále přejdeme nebo přejdeme přes krásný jez a budeme pokračovat k prvnímu rozcestí, kde se nachází informační cedule. My se vydáme rovně a po příjezdu k lesu se budeme držet vpravo a následně budeme pokračovat rovně směrem k obci Val. Když se budeme k obci blížit, uvidíme zemědělské družstvo, které můžeme hned na jeho začátku objet, když se vydáme vlevo po prašné cestě. Poté se dostaneme na rozcestí hlavních silnic a před sebou uvidíme křížek. Zaměříme se na jeho spodní část, kde objevíme další potřebné razítko, tentokrát s pořadovým číslem 5. Po jeho oražení do brožury pokračujeme jedinou cestou, která vede rovně směrem na jih. Tímto stejným směrem pojedeme přibližně 1,6 km, než přijdeme k osadě s názvem Vršková. Mezi obytnou zástavbou se nachází malé rozcestí, kde nás bude zajímat hlavně začínající les po levé straně. Hned u prvního stromu tohoto lesa je u jeho kořenů schované 6. razítko. Pojedeme zhruba 1 km a čeká nás ostrá zatáčka vlevo, pokračujeme stále rovně, až k prvnímu rozcestí, kde se budeme držet žlutého turistického značení. To nás dovede až k hájence U Strakatého, kterou mineme, až se dostaneme na další rozcestí. Na rozcestí U Strakatého se musíme pořádně rozhlédnout po pomníku, za kterým je schované razítko s číslem 7. Až zvládneme označit, že jsme na této zastávce skutečně byli, vydáme se směrem na jih, zpět k obci Kolence. Přibližně 1,5 kilometru pojedeme stále rovně, až k dalšímu rozcestí, kde se dáme doprava, směrem k hlavní silnici. Když dojedeme na místo, kde se napojuje lesní cesta na hlavní komunikaci, musíme si pořádně prohlédnout poslední strom po levé straně. Upozornění nabádá na zastávku číslo 8. Ačkoliv v tuto chvíli pojedeme po hlavní pozemní komunikaci vedoucí z obce Klec, nemusíme se ničeho bát, nehrozí zde významně hustá automobilová doprava. Při vjezdu do obce budeme pokračovat stále rovně do centrální části obce k dvěma rybníkům s názvy Hořejší a Dolejší. Hned za Dolejším rybníkem odbočíme ostrou zatáčkou vpravo a pokračujeme směrem k jihu. Po cestě, zhruba za 400 m po pravé straně silnice uvidíme kříž, kde na nás čeká předposlední razítko číslo 9. Následně pokračujeme dále po této komunikaci a míjíme po levé straně rybník Ostrý.

Pokračujeme stále rovně na jih, až se nacházíme u hájenky s názvem Lipičí. Hned naproti hájence po pravé straně se nachází kámen, který čert přinesl z Říma, na kterém je vidět otisk jeho kopyta. Pořádně prozkoumáme okolí kamene, kde je schované poslední razítko naší cesty s číslem 10. Nyní se vrátíte stejnou cestou okolo rybníku Ostrý směrem ke Kolencům.

Práce předpokládá, že takto navržená trasa se stane atraktivnější, jelikož se nejedná o pouhé projíždění krajiny, ale zastávky jsou dělány tak, aby si lidé všímali drobných sakrálních staveb, které jsou kolem nás. V neposlední řadě zapojuje i děti, které za jejich odvalu a sportovní výkon budou odměněny sladkým překvapením.

Další možností by bylo vytvoření internetových stránek, které by byly věnovány pouze modelovému území a jejichž součástí by byly i právě vytvořené trasy. Mohlo by dojít i k zapojení tras do geocachingu. V neposlední řadě by mohla být vyvinuta mobilní aplikace, kam by turisté na jednotlivých zastaveních nahrávali své fotografie z daného navštíveného místa. Ovšem takovýto počin si žádá schopného IT technika, který by náročnou aplikaci sestavil.

Mapa č. 3- Návrh kratší cyklotrasy

Návrh kratší cyklotrasy " Za četrovým kamenem"

1:25 000

Návrh trasy

— cyklo-krátká

0 ————— 2 km

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 2. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Mapa č. Návrh delší cyklotrasy

Návrh delší cyklotrasy " Za čtřem kamenem"

Návrh trasy

— Trasa

1:40 000

2 km

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 2. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

6. Závěr

Práce se snažila interpretovat způsoby ochrany, které se podílejí na udržování, popřípadě rozvoji zájmového území. Podala komplexní informace o stavu jednotlivých přírodních a kulturně historických prvků, nacházející se v zájmovém území. Bylo zjištěno, že velmi záleží na jednotlivých územních plánech obcí, do jejichž katastrálního území obory spadají. Tyto plány nejvýznamněji ovlivňují stav území a následně ochranu prvků v nich. Komplexně bylo dosaženo závěru, že nejvíce sledovanou částí modelového území, z pohledu ochrany prvků a krajiny, patří jemčinské polesí. Kolenecké a kardašskořečické trochu zaostávají, což je patrné v kapitole Výsledky, popřípadě na obrázcích v přílohách. Při vypracování práce bylo zjištěno, že neexistuje žádný souhrnný katalog prvků pro dané území, kde by se mohly jednotlivé prvky dohledat. Ve spolupráci s AOPK byla navržena spolupráce, kdy autorka, po zmapování prvků v krajině a následného interpretování do této práce, své dílo poskytne AOPK. Agentura použije práci pro své zájmy a to, primárně k sestavení podobného katalogu. Bylo by vhodné, aby práce, na podobné téma byly Agentuře poskytovány, aby docházelo k průběžnému mapování prvků.

Významnou částí práce je Návrh na rozvoj modelového území. Byla navrhována zajímavá cyklostezka pro děti, které nebudou pouze jezdit po předem naplánované trase, ale budou během ní sbírat razítka a následně mohou získat odměnu. Předpokládá se, že se takto území, potažmo přímo trasa stane zajímavější a hojněji navštěvovanou, než doposud.

Po vypracování celé práce bylo zjištěno, že všechny hypotézy, které byly stanoveny v kapitole Úvod, se potvrdily. Hypotéza číslo 1 se potvrdila zkoumáním lovecké turistiky, kdy bylo zjištěno, že všechny fungující honitby v území jsou v držení firmy Lesy ČR, které tuto zájmovou turistiku podporují v minimálně formě. Honitby slouží primárně pro chov zvěře, popřípadě pro registrované myslivce. Druhá hypotéza, zaměřená na cestovní ruch, byla potvrzena zkoumáním návštěvnosti ve vytipovaných zámcích, poblíž zájmového území. Bylo zjištěno, že ač má zámek Jemčina obrovský potenciál pro rozvoj turistiky, není jeho možností plně využíváno a tím celé území ztrácí na konečné atraktivnosti. Poslední hypotéza byla potvrzena detailním terénním průzkumem, kdy byly hodnoceny jednotlivé prvky v krajině a jejich následná ochrana. Průzkum potvrdil, že ochrana krajiny a přírody, jež je daná zákonem, se v modelovém území aplikuje velmi správně. Bohužel, v případě drobných památek, jako jsou kříže u cest či boží muka, jsou v modelovém území, ve špatném stavu, ale žádná organizace tento současný stav neřeší. Jedná se tak o nesprávný krok, jelikož prvky mají

velikou významnost v rámci historie. Doufejme, že po rozhovorech s představiteli jednotlivých obcí dojde ke komparaci s jednotlivými majiteli zasažených pozemků v zájmovém území, a výsledkem bude napravení zjištěných skutečností a tyto prvky budou zachovány i pro další generace.

Seznamy

Seznam použitých zkratk

AOPK- Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

CHKO- Chráněná krajinná oblast

NP- Národní park

TIC – Turistické informační centrum Třeboň

VKP – vzácný krajinný prvek

ÚSES- Územní systém ekologické stability

Seznam tabulek

Tabulka č. 1 – Přehled kategorií ochrany v zájmovém území k 1. 2. 2017

Tabulka č. 2 - Průměrná roční návštěvnost vybraných cyklotras na Třeboňsku

Tabulka č. 2- Roční návštěvnost vybraných zámků na Třeboňsku

Tabulka č. 4 - Souhrn přírodních a kulturně-historických jevů ve starých a současných mapách
zájmového území obor

Seznam map

Mapa č. 1 – Zájmové území práce

Mapa č. 2 – Návrh kratší cyklotrasy

Mapa č. 3 - Návrh delší cyklotrasy

Mapa č. 4 - II. vojenské mapování Kolenecké obory

Mapa č. 5 – II. vojenské mapování Jemčinské obory

Mapa č. 6 – II. Vojenské mapování Kardašskořečické obory

Mapa č. 7 – III. vojenské mapování Kolenecké obory

Mapa č. 8 – III. vojenské mapování Jemčinské obory

Mapa č. 9 – III. vojenské mapování Kardašskořečické obory

Mapa č. 10 – Současné mapování Kolenecké obory

Mapa č. 11 – Současné mapování Jemčinské obory

Mapa č. 12 – Současné mapování Kardašskořečické obory

7. Zdroje

Knižní zdroje:

- ANDRESKA, J., ANDRESKOVÁ, E. (1993): Tisíc let myslivosti, Tina, Vimperk, 444 s.
- BLAŽÍČEK, O., KROPÁČEK, J. (1991): Slovník pojmů z dějin umění: názvosloví a tvarosloví architektury, sochařství, malby a užitého umění. Odeon, Praha, 480 s.
- BRŮNA, V., KŘOVÁKOVÁ, K., NEDBAL, V. (2005): Stabilní katastr jako zdroj informací o krajině. Historická geografie, 33, Praha, s. 397-409.
- BUKAČOVÁ, I., FÁK, J. (2006): Paměť krajiny: od nezájmu k fascinaci. Muzeum a galerie severního Plzeňska pro Manětínskéčtincký mikroregion, Mariánská Týnice, 204 s.
- FRIČ, J. a kol. (1958): Velké vzory našeho lesnictví. Státní zemědělské nakladatelství, Praha, 276 s.
- HULE, M., KOTYZA, M. (2012): Rybníkářství na Jindřichohradecku. Carpio, Třeboň, 254 s.
- HULE, M. (2012): Průvodce po rybnících, památkách a hospůdkách Třeboňska. Carpio, Třeboň, 167 s.
- CHODURA, R. (1999): Malý slovník pojmů sakrální architektury: stručný výklad pojmů typologie, sakrální architektury a stavebně-historického tvarosloví. Jihočeská univerzita, studie teologické fakulty, České Budějovice, 60 s.
- JUNGA, P. (2014): Zemědělské stavby II. Agroekonomická fakulta, Mendelova univerzita, Brno, 146 s.
- KOBLASA, P. (2012): Místopis jindřichohradecka: Seznámení s krajem zlaté růže a Českou Kanadou. Veduta, České Budějovice, 252 s.
- KUČOVÁ, V., (2014): Metodika tvorby standardizovaného záznamu krajinné památkové zóny. Národní památkový ústav, odborné a metodické publikace, svazek 53, Praha 142 s.
- KUPKA, J. (2015): Hodnoty a ochrana kulturní krajiny. In: Popolová, L. (ed.): Architektura a udržitelný rozvoj. České vysoké učení technické v Praze. Fakulta stavební, Praha, s. 189-194
- LIPSKÝ, Z. (2010): Kam se ubírá česká krajina?, Geografía CAssoviensis, 4, č. 2, s. 77-83.
- LIPSKÝ, Z. (2007): Methods of Monitoring and Assessment of Changes in Land Use and Landscape Structura. Journal of Landscape Ecology, 0, č. 0, s. 105-118.
- NEPOMUCKÝ, P., SALAŠOVÁ, A. (1996): Krajinné plánování. VŠB- Technická univerzita, Ostrava, 100 s.
- NEWTONS, N.T. (1971): Design of the Land. The Development of Landscape Architecture, The Belknap Press od Harvard University Press, Cambridge- London, 714 s.
- NOUZA, J. (2000): Kronika obce Lužnice, Caprio, Třeboň, 223 s.

NUSEK, J., SVOBODA, J. (2001): Příběhy kapliček- Drobné sakrální objekty na Podblanicku. Podblanické ekocentrum ČSOP Vlašim, Muzeum okresu Benešov, Vlašim, 128 s.

PAVLÁTOVÁ, M., EHRLICH M., a kol. (2004): Zahrady a parky jižních Čech. Nebe s.r.o., Praha, 415 s.

RAKUŠAN, C. a kol. (1992): Myslivecký slovník naučný. Nakladatelství Brázda, Praha, 270 s.

ŘÍHA, J. K. (1948): Země krásná. Kniha o přírodě, civilizaci a plánování, Nakladatelství Antonín Dědourek, Třebochovice pod Orebem, 378 s.

SAKTOROVÁ, D. (2014): Krajina jako Popelka. Bude jejím princem územní plánování? Urbanismus a územní rozvoj, 17, č. 2, s. 24-28.

SEDLÁČKOVÁ, L. (2002): Zámecké obory-součást kulturní krajiny. Tvář naší země-krajina domova, 0, č. 2, s. 124-127.

ŠANTRŮČKOVÁ, M., WEBER, M. (2016): Identification of Values of the Designed Landscapes: Two Case Studies from the Czech Republic, in: Mauro Agnoletti, Francesca Emanuelli (eds.), Biocultural Diversity in Europe, Springer, Switzerland 2016, s. 487 – 510.

ŠANTRŮČKOVÁ, M. (2014): Krajinářská tvorba Jana Rudolfa Černína. Karolinum, Praha, 313 s.

ŠTRÉBLOVÁ HRONOVSKÁ, K., KUPKA, J. (2013): Ochrana kulturní krajiny: hledání cílů, možností a pravidel. České vysoké učení technické v Praze, Fakulta stavební, Praha, 132 s.

TUMA, D. (2015): Kolenecká obora. In: Památky jižních Čech, NPÚ České Budějovice, č. 6, s. 93-109

WOLF, R., CHROUST, M., KOKEŠ, O., LOCHMAN, J. (1976): Naše obory. Státní zemědělské nakladatelství, Praha, 255 s.

ZELENKA J., PÁSKOVÁ, M. (2012): Výkladový slovník cestovního ruchu. Linde, Praha, 768 s.

Nařízení vlády č. 335/2009 Sb., stanovení krajinných prvků

Vyhláška č. 500/2004 – doplnění ke správnímu řádu

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybářství

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Zákon č. 183/ 2006 Sb., stavební zákon a jeho novela č. 500/206 Sb.

Zákon č. 254/2001 Sb., vodní zákon

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích

Zákon č. 350/ 2012 Sb., o územním plánování a stavebním řádu

Absolventské práce:

CEPÁKOVÁ, H., (2007): Přírodovědná procházka v modelové oblasti Třeboňsko. Diplomová práce, Katedra geografie, Masarykova univerzita, Brno, 97s.

HORA, M. (1983): Obory na Lesním závodě Jindřichův Hradec. Diplomová práce. Vysoká škola zemědělská v Brně, Brno, 59 s.

PLÁŠILOVÁ, Š., (2012): Cestovní ruch a rekreace na Jindřichohradecku. Bakalářská práce, Katedra obchodu a cestovního ruchu, Jihočeská univerzita, České Budějovice, 88 s.

POSPÍCHALOVÁ, L. (2011): Atraktivní a netradiční formy cestovního ruchu, ekoargoturistika v jižních Čechách. Bakalářská práce, Katedra cestovního ruchu, Vysoká škola polytechnická, Jihlava, 66 s.

RADOSTOVÁ, B., (2012): Metodika výuky vlastivědy na příkladu Jindřichohradecka. Diplomová práce, Katedra geografie, Jihočeská univerzita, České Budějovice, 54 s. + obrazová učebnice

STĚHULOVÁ, M., (2007): Ochrana kulturních památek. Diplomová práce, Katedra správní vědy, správního práva a finančního práva, Masarykova univerzita, Brno, 87 s.

ŠANTRŮČKOVÁ, M. (2011): Využití a modelace reliéfu při krajinných úpravách na černínských panstvích. Disertační práce. Katedra fyzické geografie a geoekologie, Univerzita Karlova, Praha, 190 s.

TUMA, D. (2012): Archeologie novověkých obor. Disertační práce. Katedra archeologie, Západočeská Univerzita, Plzeň, 260 s.

VACLÍKOVÁ, B. (2014) : Nabídka služeb pro cykloturisty na Třeboňsku. Bakalářská práce. Katedra cestovního ruchu, Vysoká škola ekonomická, Praha, 72 s.

VOKÁLOVÁ, M., (2008): Drobné sakrální památky, jejich obnova a funkce v současné krajině. Katedra environmentálních studií, Masarykova univerzita, Brno, 76 s.

Internetové zdroje:

AOPK (2015): Ochrana přírody,

<http://www.ochranaprirody.cz/obecna-ochrana-prirody-a-krajiny/> (14. 11. 2015)

ARCHIVNIMAPY (2015): Mapové podklady,

<http://archivnimapy.cuzk.cz/> (5. 12. 2015)

CASOPIS (2017): Vymezování prvků ÚSES v lesních komplexech,

<http://www.casopis.ochranaprirody.cz/zvlastni-cislo/vymezovani-prvku-uses-v-lesnich-komplexech/> (22. 4. 2017).

CASTLES (2017): Zámek Jindřichův Hradec- historie zámku

<http://www.castles.cz/zamek-jindrichuv-hradec/historie.html/> (14. 3. 2017)

CERVENALHOTA (2017): Zámek,

<http://cervenalhota.cz/zamek/> (25. 4. 2017)

DEPOSITUM (2016): Politický okres jindřicho-hradecký,

<http://depositum.cz/knihovny/pamatky/index.php?txgame:typ=1&txgame:id=223&dle=ročník>
(5. 11. 2016).

EAGRI (2017): Půda a ochrana zemědělského půdního fondu v ekonomických souvislostech

<http://eagri.cz/public/web/mze/venkov/archiv/kratke-zpravy-a-clanky/seminar-puda-a-ochrana-zemedelskeho.html> (4. 4. 2017).

FLD (2017): Hospodářská úprava lesů,

<https://www.fld.czu.cz/dl/47702?lang=cs> (22. 4. 2017).

JEMCINAZAMEK (2015a): Prohlídka zámku,

<http://www.jemcinazamek.cz/rs-cz/prohlidka-zamku/> (19. 12. 2015)

JEMCINAZAMEK (2017b): Jemčina,

<http://www.jemcinazamek.cz/rs-cz/jemcina/> (12. 2. 2017)

JIHOCESKACENRALA (2016): Lovecká turistika,

<http://jccr.cz/old.jiznicechy.cz/index.php?art=rybolov-lov/> (8. 4. 2016)

KARDASOVARECICE (2017): Historie Řečice,

<http://www.kardasova-recice.cz/mesto/informace-o-meste/historie-recice/> (20. 2. 2017)

LESY (2015): Postup při likvidaci následků při vichřici z 25. 6. 2008

<https://lesy.cz/tiskova-zprava/postup-pri-likvidaci-nasledku-po-vichrici-z-25-6-2008/> (31. 8. 2015).

MAPY (2017a): Geologická mapa 1:50 000

http://mapy.geology.cz/geocr_50/ (21. 4. 2017).

MAPY (2017b): Mapa nerostných surovin 1:50 000

<http://mapy.geology.cz/GISViewer/?mapProjectId=5> (21. 4. 2017).

MZP (2017a): Věstník Ministerstva životního prostředí,

[http://www.mzp.cz/osv/edice.nsf/1CD7256D13065B01C1257BBA0041868B/\\$file/2013_Vestnik_7.pdf](http://www.mzp.cz/osv/edice.nsf/1CD7256D13065B01C1257BBA0041868B/$file/2013_Vestnik_7.pdf) / (15. 1. 2017)

MZP (2017b): Půdní mapy

[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/pudni_mapy/\\$FILE/OOOPK-Jihocesky_kraj-20131128.gif](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/pudni_mapy/$FILE/OOOPK-Jihocesky_kraj-20131128.gif) (14. 4. 2017).

NATURE (2017): Ptačí oblast

<http://www.nature.cz/natura2000-design3/sub-text.php?id=1804> (20. 4. 2017).

NPÚ (2016): Statistické ročenky,

<https://www.npu.cz/cs/planujete-vylet/abecedni-seznam-pamatek/> (7. 4. 2016)

OCHRANAPRIRODY (2016a): Natura 2000

<http://www.ochranaprirody.cz/uzemni-ochrana/natura-2000/> (5. 4. 2016)

OCHRANAPRIRODY (2016b): Oceňování dřevin rostoucí mimo les,

<http://www.ochranaprirody.cz/res/archive/008/004089.pdf?seek=1369389609/> (6. 12. 2016).

OLDCZECHTOURISM (2016): Charakteristika a význam cestovního ruchu,
<http://old.czechtourism.cz/didakticke-podklady/1-charakteristika-a-vyznam-cestovniho-ruchu-v-cesku/> (5. 12. 2016).

OLDMAPS (2015) : Mapové podklady,
http://oldmaps.geolab.cz/pravidla.pl?z_height=800&z_width=800&z_newwin=0&&lang=cs/
(5. 12. 2015).

PORTAL (2017): Územní plánování,
<http://portal.uur.cz/teorie-metodiky-publikace/vybrane-pojmy-uzemniho-planovani.asp#up>,
(5. 3. 2017).

STROMY (2017): Stromy Třeboňska,
<http://www.stromytrebonska.cz/> (5. 1. 2017)

TREBONSKO (2017): Biosférická rezervace
<http://trebonsko.ochranaprirody.cz/cinnost-spravy/biosferiska-rezervace-unesco/>
(26. 4. 2017).

TURISTIKA (2017): Pomník Emy Destinové,
<http://www.turistika.cz/mista/pomnik-emy-destinove/> (21. 2. 2017).

USES (2017): Významné krajinné prvky včera, dnes a zítra,
<http://www.uses.cz/data/sbornik07/Petricek.pdf> (14. 3. 2016).

VAVROUCHOVÁ, H. a kol. (2015): Moderní kronika obce-mentální obraz kulturní krajiny ve vnímání místních obyvatel. Ústav aplikované a krajinné ekologie, Agronomická fakulta, Mendelova univerzita v Brně, Brno, 14 s.,
http://www.regionalnirozvoj.eu/sites/regionalnirozvoj.eu/files/06_vavrouchova_a_kol_moderni_kronika_obce.pdf (27. 4. 2017).

ZAMEK (2015): Historie zámku,

<https://www.zamek-trebon.eu/cs/o-zamku/historie> (5. 12. 2015).

ZAMEKSTRAZ (2017): Historie zámku,

<http://www.zamekstraz.cz/> (4. 4. 2017).

Ostatní zdroje:

Jirková, M. (2015): Naučné stezky Třeboňska, Město Třeboň, 23 s.

TIC (2016) : Statistická data o návštěvnosti cyklostezek Třeboňska

8. Přílohy

Tabulka č. 2 – Průměrná roční návštěvnost vybraných cyklotras na Třeboňsku

Trasa	Průměrná roční návštěvnost vybraných cyklotras na Třeboňsku						
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	průměr
Rožmberk	198210	199690	155670	206933	210448	214743	197616
Okolo Třeboně	135861	139275	116428	141626	145213	147320	137621
Stráž nad Nežárkou	43884	44942	38380	45562	46116	46752	44273
Novosedly nad Nežárkou	39572	43417	38235	44535	45584	45961	42884

Zdroj: TIC (2015), vlastní zpracování

Tabulka č. 3 – Roční návštěvnost vybraných zámků na Třeboňsku

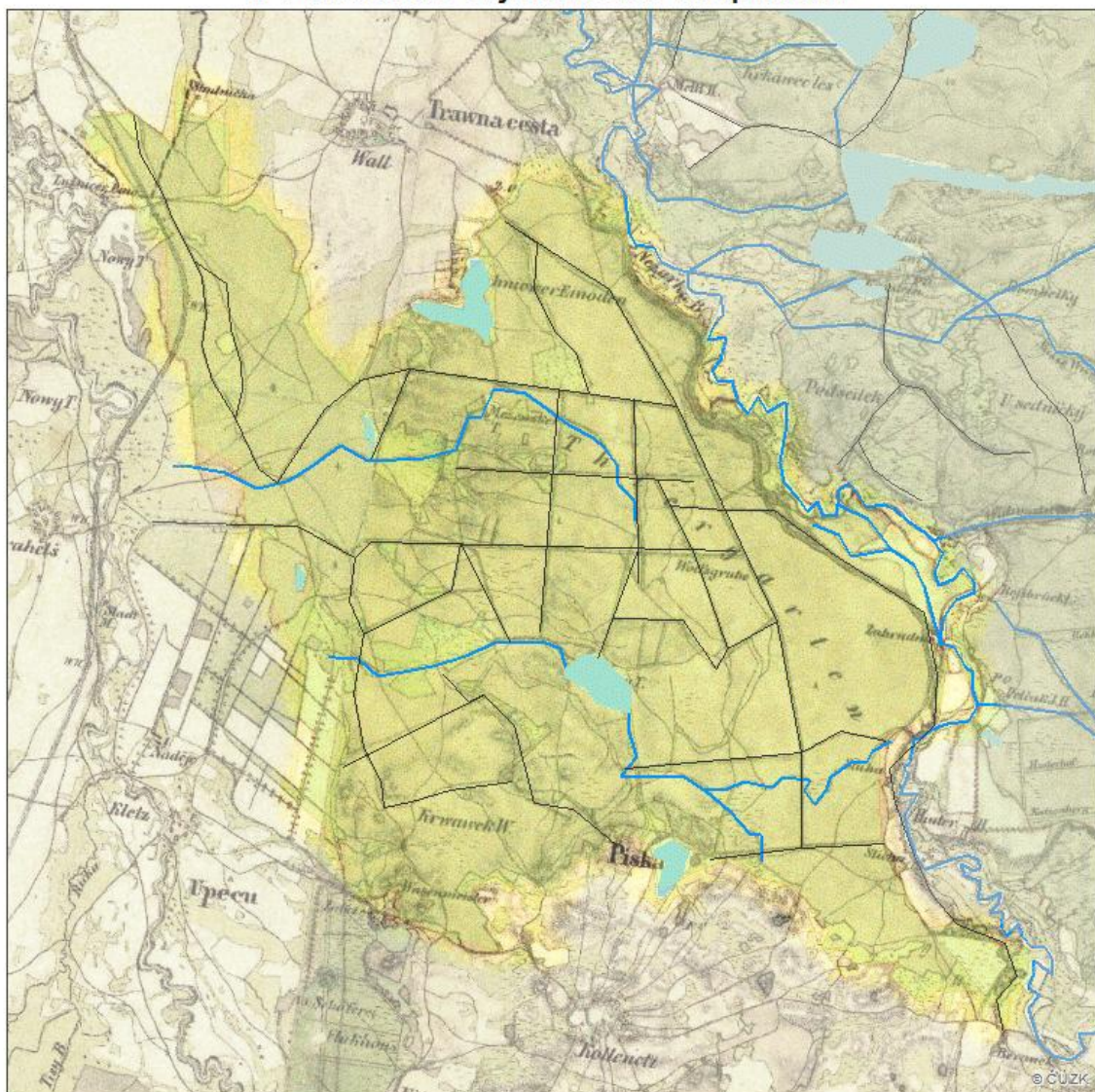
Zámek	Roční návštěvnost vybraných zámků na Třeboňsku												
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Stráž nad Nežárkou	x	x	x	x	12 453	13723	14674	15 265	15 691	14 857	14 422	14 688	15 758
Jindřichův Hradec	74323	76589	68000	60821	72025	65927	61718	57914	56530	59379	48588	57450	56560
Červená Lhota	92806	94474	88111	79159	88888	85889	89559	81950	79465	69114	63751	70627	71740
Třeboň	43250	43857	41251	39426	72025	44461	76536	82573	83423	72368	48588	51610	53856
Jemčina	x	4341	4816	5862	5907	6051	6412	6979	7026	7370	7155	7023	6957

Zdroj: NPÚ (2015), vlastní zpracování

Mapové přílohy

Mapa č. 4 - II. vojenské mapování Kolenecké obory

Významné prvky v kolenecké oboře v období II. vojenského mapování

Významné prvky v krajině

Bodové jevy

- Zámek
- hájovny
- kaple, sochy
- kříže
- Sochy
- Hospodářské objekty

Liniové jevy

- významné aleje
- Cesty
- vodní toky

Plošné jevy

- Zámecký park
- obora
- vodní plochy

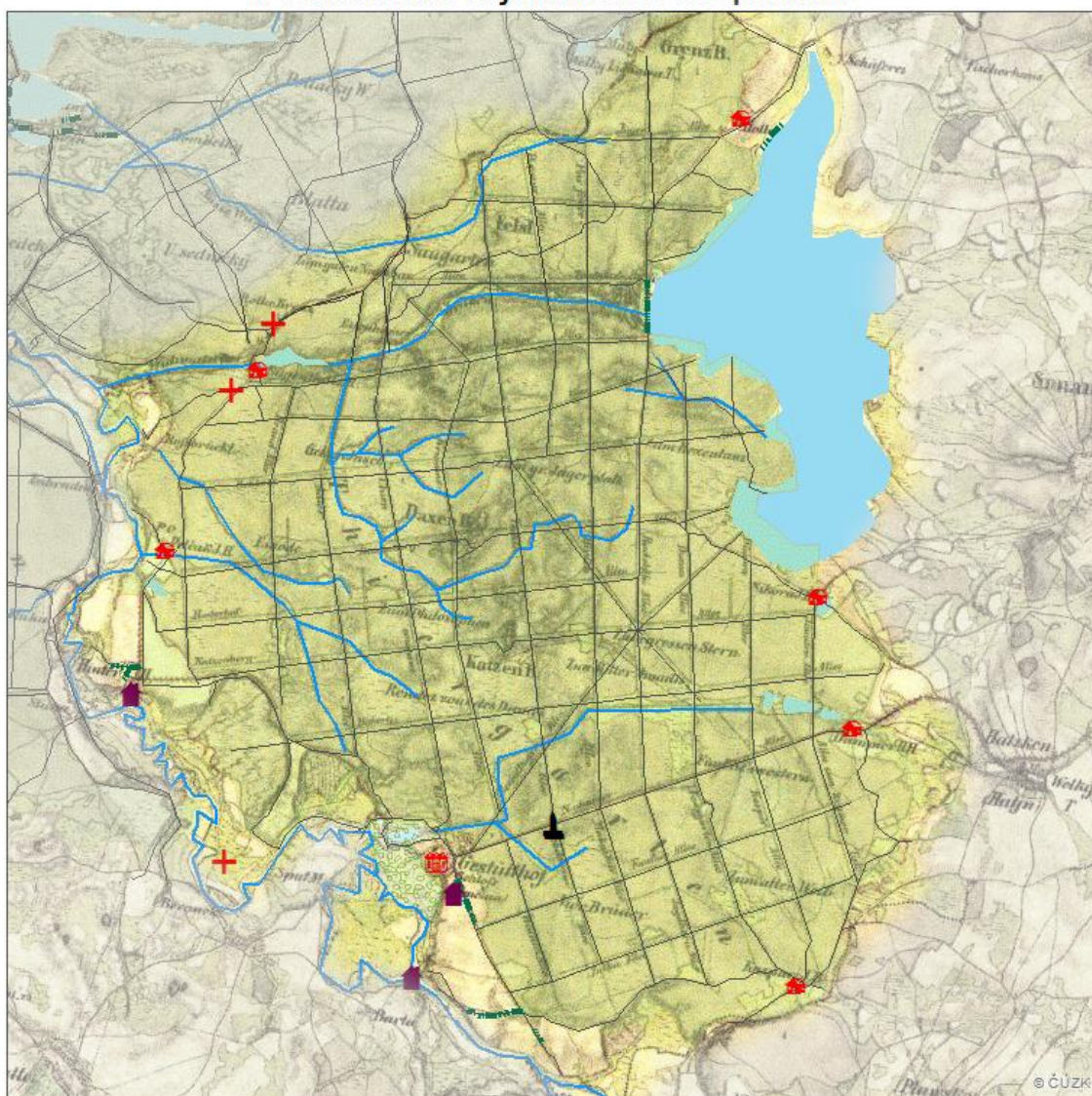

1:38 000

0 0,5 1 2 km

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Významné prvky v jemčinské oboře v období II. vojenského mapování

Významné prvky v krajině

Bodové jevy

- Zámek
- hájovny
- kaple, sochy
- kříže
- Sochy
- Hospodářské objekty

Liniové jevy

- významné aleje
- Cesty
- vodní toky

Plošné jevy

- Zámecký park
- obora
- vodní plochy

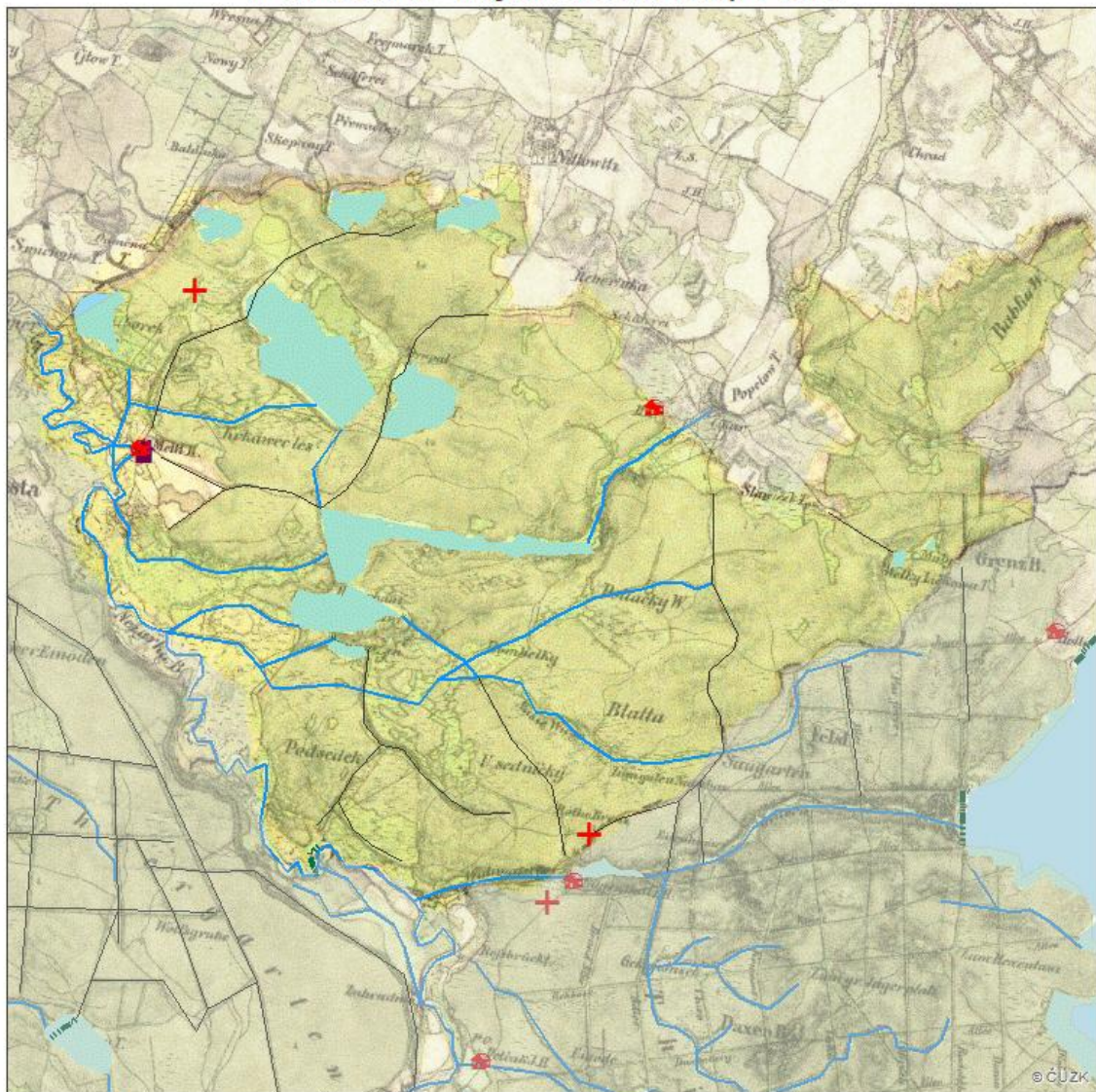

1:38 000

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Významné prvky v kardašskořečické oboře v období II. vojenského mapování

Významné prvky v krajině

Bodové jevy

- Zámek
- hájovny
- kaple, sochy
- kříže
- Sochy
- Hospodářské objekty

Liniové jevy

- významné aleje
- Cesty
- vodní toky

Plošné jevy

- Zámecký park
- obora
- vodní plochy

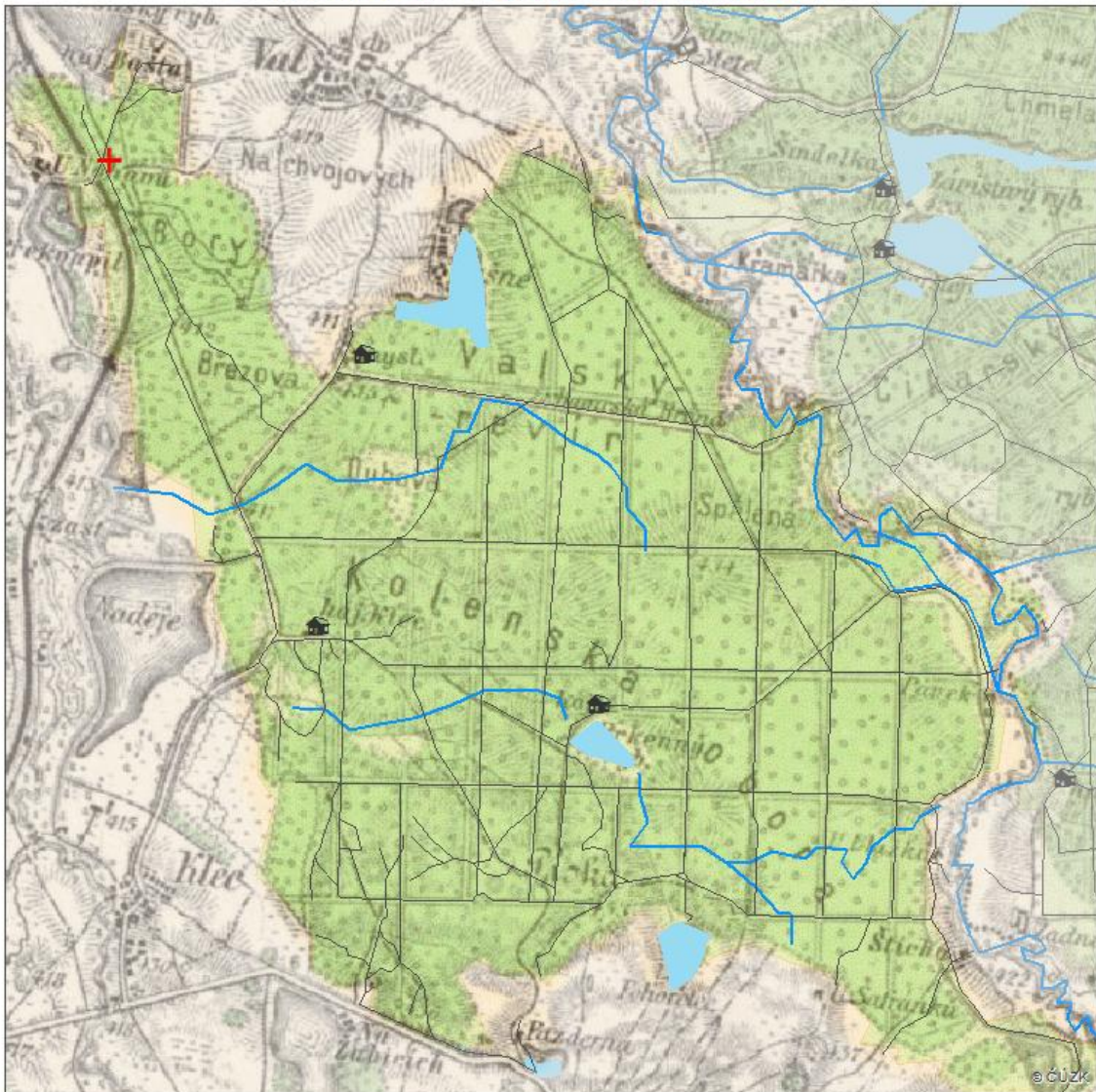

1:38 000

0 0,5 1 2 km

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Významné prvky v kolenecké oboře v období III. vojenského mapování

Významné prvky v krajině

Bodové jevy

- Zámek
- hájovny
- kaple, sochy
- kříže
- Sochy
- Hospodářské objekty

Liniové jevy

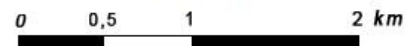
- významné aleje
- Cesty
- vodní toky

Plošné jevy

- Zámecký park
- obora
- vodní plochy

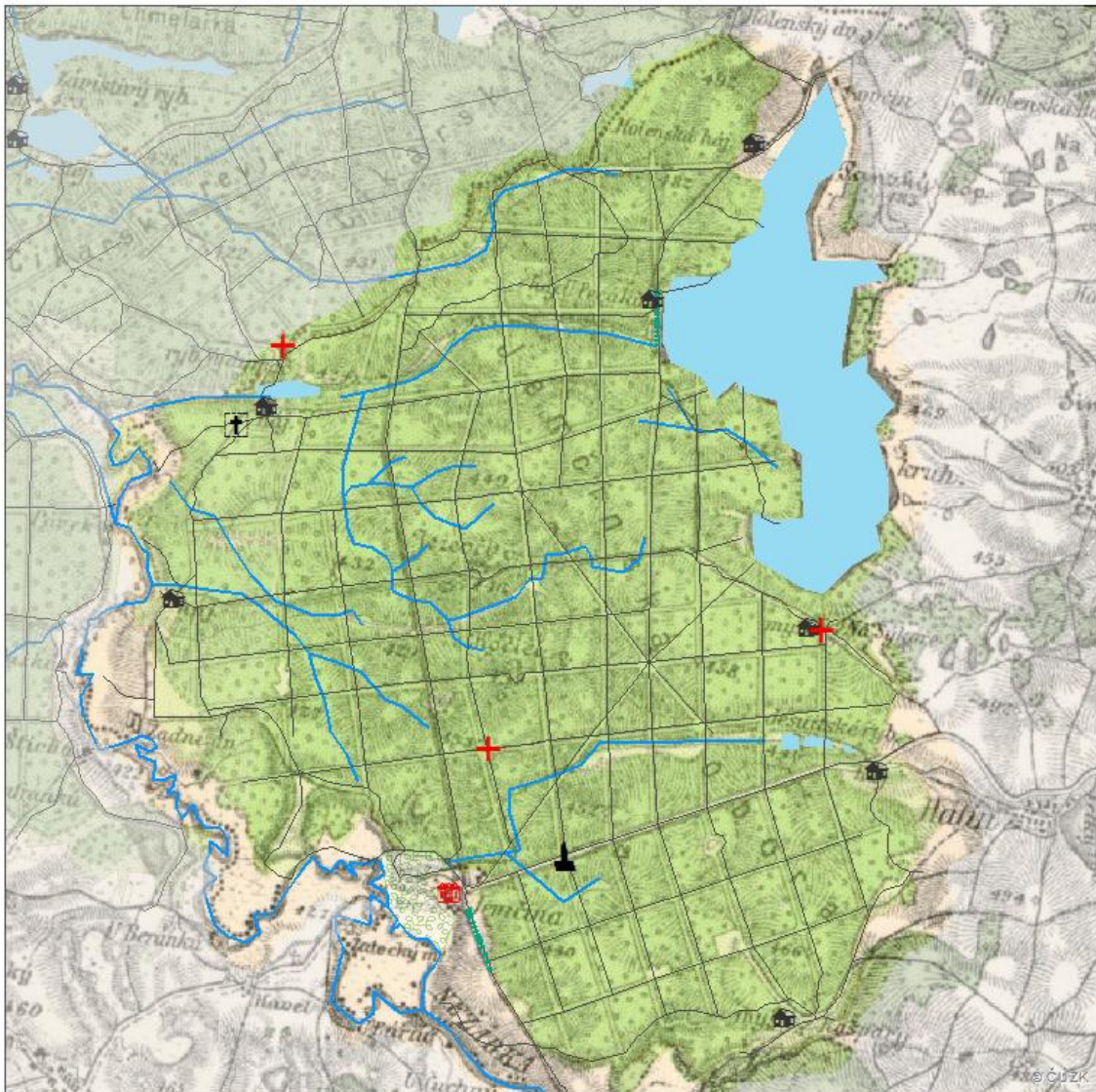

1:33 000

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Významné prvky v jemčinské oboře v období III. vojenského mapování

Významné prvky v krajině

Bodové jevy

- Zámek
- hájovny
- kaple, sochy
- kříže
- Sochy
- Hospodářské objekty

Liniové jevy

- významné aleje
- Cesty
- vodní toky

Plošné jevy

- Zámecký park
- obora
- vodní plochy

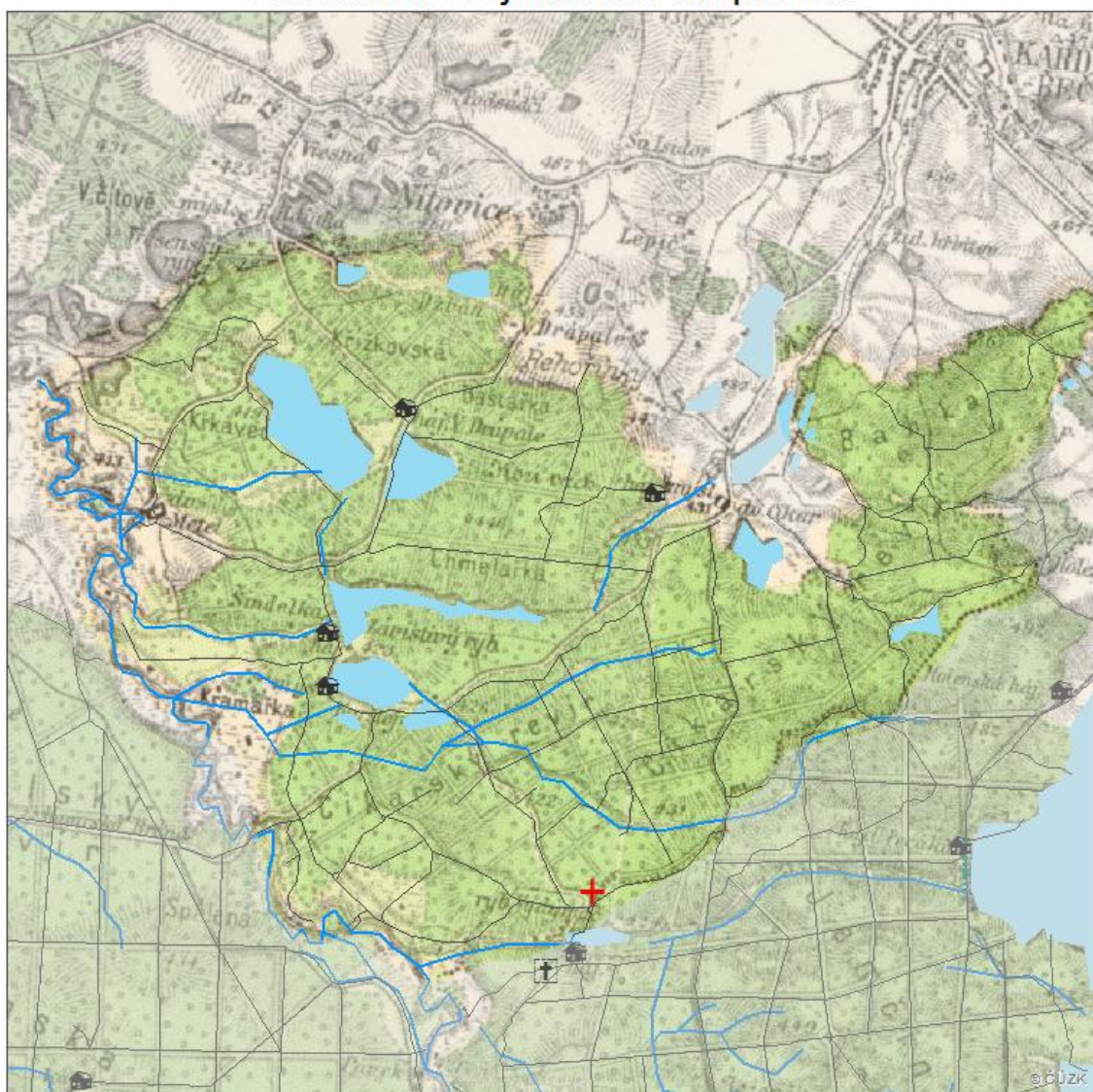

1:38 000

 2 km

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Významné prvky v kardašskořečické oboře v období III. vojenského mapování

Významné prvky v krajině

Bodové jevy

- Zámek
- hájovny
- kaple, sochy
- kříže
- Sochy
- Hospodářské objekty

Liniové jevy

- významné aleje
- Cesty
- vodní toky

Plošné jevy

- Zámecký park
- obora
- vodní plochy

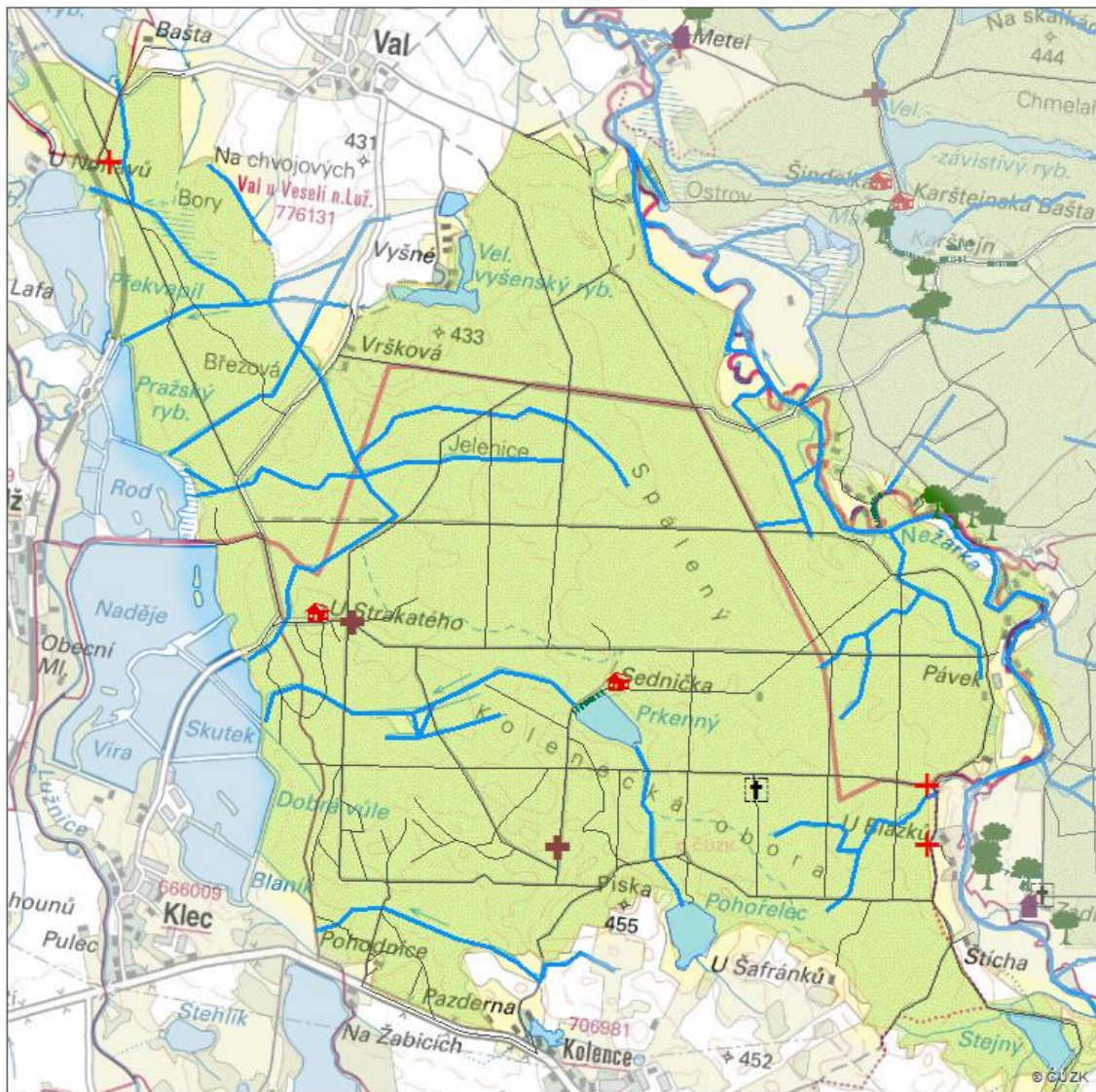

1:38 000

0 0,5 1 2 km

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Současné mapování významných prvků v kolenecké oboře v roce 2017

Významné prvky v krajině

Bodové jevy

- + Kříže
- Boží muka
- ⊥ Sochy
- + Pomníky
- ⊕ Kapličky
- hospodářské objekty

■ hájovny

- Významné stromy
- Zámek

Liniové jevy

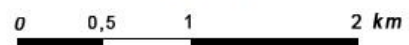
- významné aleje
- cesty
- vodní toky
- hranice území

Plošné jevy

- vodní plochy
- lesní plochy
- Zámecký park

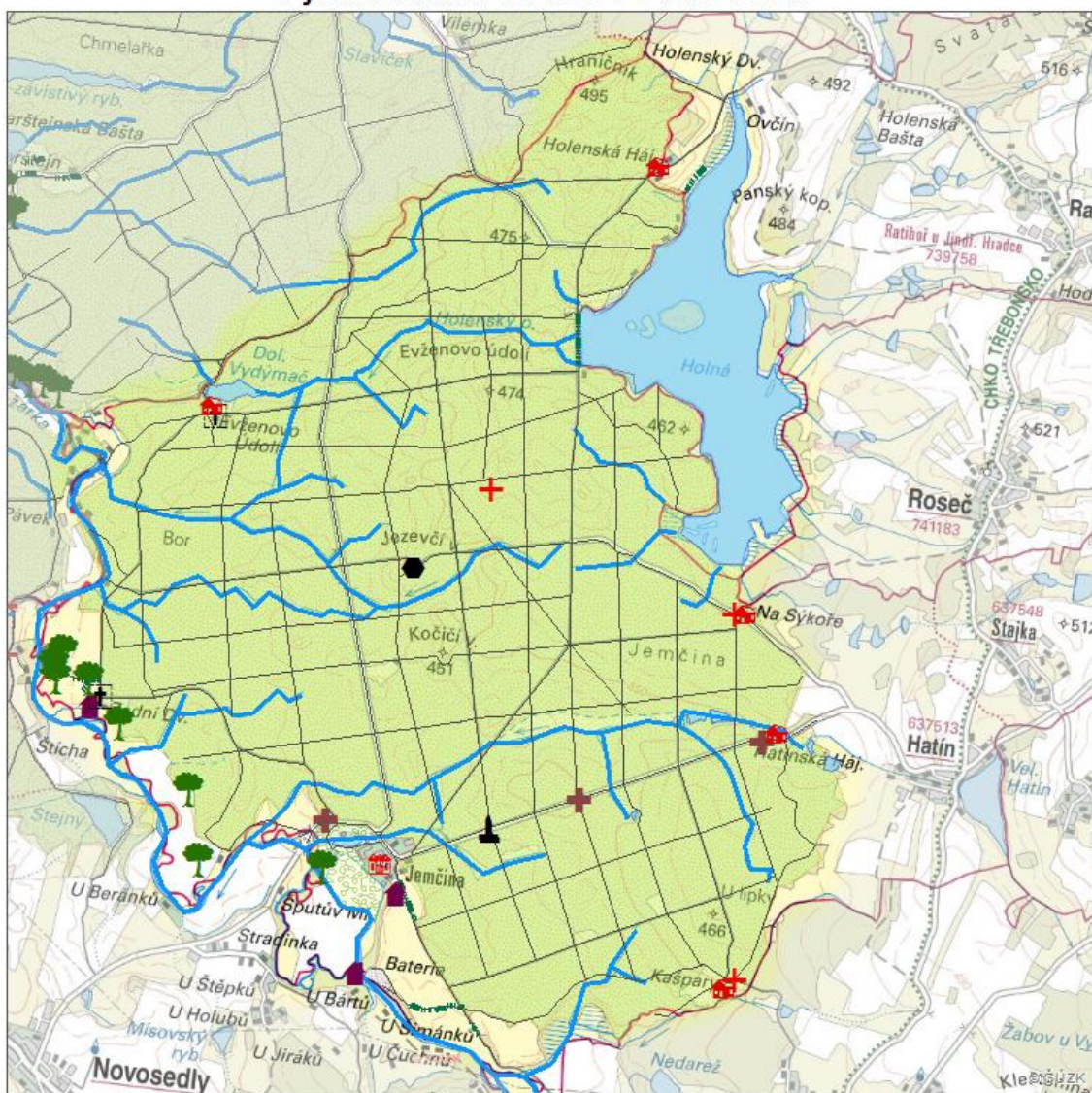

1:33 000

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Současné mapování významných prvků v jemčinské oboře v roce 2017

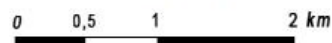

Významné prvky v krajině

Bodové jevy	hájovny	Plošné jevy
Kříže	Významné stromy	vodní plochy
Boží muka	Zámek	lesní plochy
Sochy	Liniové jevy	Zámecký park
Pomníky	významné aleje	
Kapličky	cesty	
hospodářské objekty	vodní toky	
	hranice území	

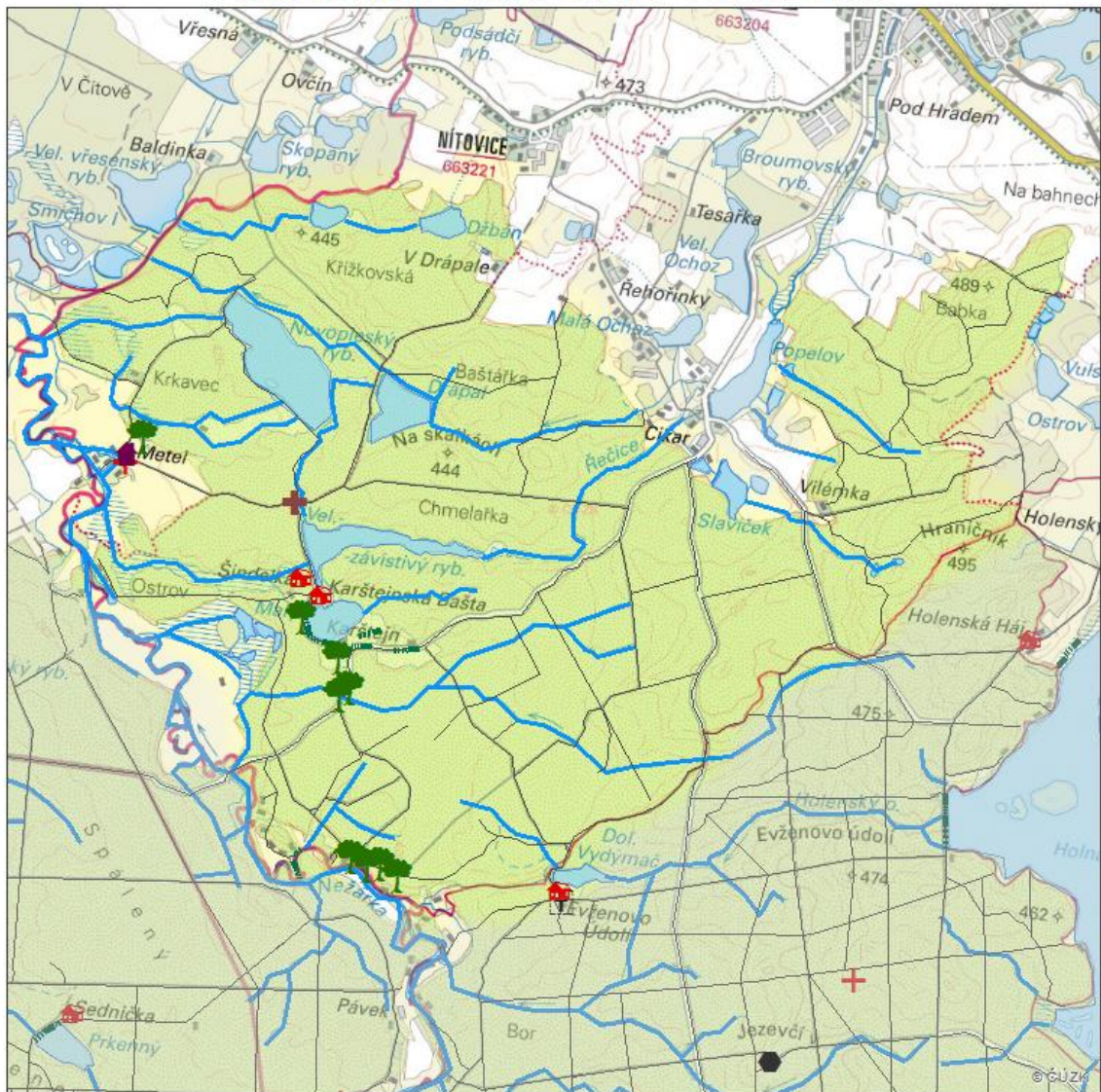

1:40 000

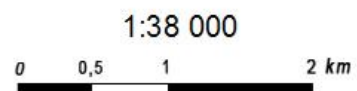
POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

Současné mapování významných prvků v kardašskořečické oboře v roce 2017

Významné prvky v krajině

Bodové jevy	hájovny	Plošné jevy
Kříže	Významné stromy	vodní plochy
Boží muka	Zámek	lesní plochy
Sochy	Liniové jevy	Zámecký park
Pomníky	významné aleje	vodní toky
Kapličky	cesty	hranice území
hospodářské objekty	vodní toky	

POLÁKOVÁ Andrea, Rapšach, 27. 3. 2017, S-JTSK, Arc ČR 500

ZA ČERTOVÝM KAMENEM

Milí cyklisté!

Právě máte v ruce nově vydanou brožurku, která Vás zavede na jedno z nejzajímavějších historických míst Třeboňska – Čertův kámen a seznámí Vás zábavnou formou s pověstí, která se k tomuto místu váže. Vydejte se společně s ní na kruh, který si můžete zvolit podle svých sil- delší okruh má 28,5 km a kratší okruh má 21 km. Po cestě strašidelnými lesy, na Vás čekají zástavky, kde musíte nalézt razítka a to následně otisknout do záznamového archu uvnitř brožury. Pokud zvládnete získat všechna razítka z vybraného okruhu, odnese brožuru do místa, kde jste ji vyzvedli. Čeká tam na Vás blyštivá odměna!

Přejeme krásnou a napínavou cestu!

Přečtěte si pověst, kvůli které stojí za to, vydat se na pátrání ☺.

O čertově šlápotě

Kdysi se vracel touto cestou lesník dělník po celodenní námaze k domovu. Na cestě se potkal se strašidelnou postavou s rohama, která mu nabídla zlato a stříbro. Ale nabídka měla jeden háček. Dělník měl pekelnému stvoření dát za 24 let to, co má právě doma a o čem neví. Dělník, který nevěděl, jaká významná událost se toho dne u něj přihodila, souhlasil. Ale jaké bylo jeho překvapení, když přišel domů a viděl, že se mu zatím narodil syn.

Aby chlapce uchránil před d'ábovou mocí, poslal ho otec do školy pro kněze. Ve 24 letech byl vysvěcen a stal se z něj pravý kněz. V tu dobu právě končila lhůta, kdy si měl čert pro chlapce přijít. Jedné noci, kdy zuřila strašná bouřka, zaklepal d'ábel u dveří dělníka. Otevřel mu mladý kněz a hned věděl, s kým má tu čest. Proto nabídl čertovi další sázku. Ten měl sázení rád, protože tím dokázal čisté suše svézt na scestí. „Půjdu s Tebou, když přineseš z Říma těžký balvan dřív, než já odsloužím zítra ráno mši v nejbližším kostele“, pravil mladý hoch. Druhý den ráno, zatím co kněz sloužil mši, čert letěl do Říma, vzal na bedra mohutný kámen a rychlostí blesku letěl zpět. Právě v té chvíli, když byl čert s těžkým břemenem nad koleneckými lesy, dokončil kněz mši slovem: Amen. D'ábel zlostí mrštil tak prudce balvanem, že se do půli zabořil do země. Ale to mu nestačilo, byl tak rozlomný, že na ten kámen dupnul takovou silou, až do něj vyryl svoje koňské kopyto. Dodnes je otisk jeho nohy na kameni k vidění.

Dejší okruh

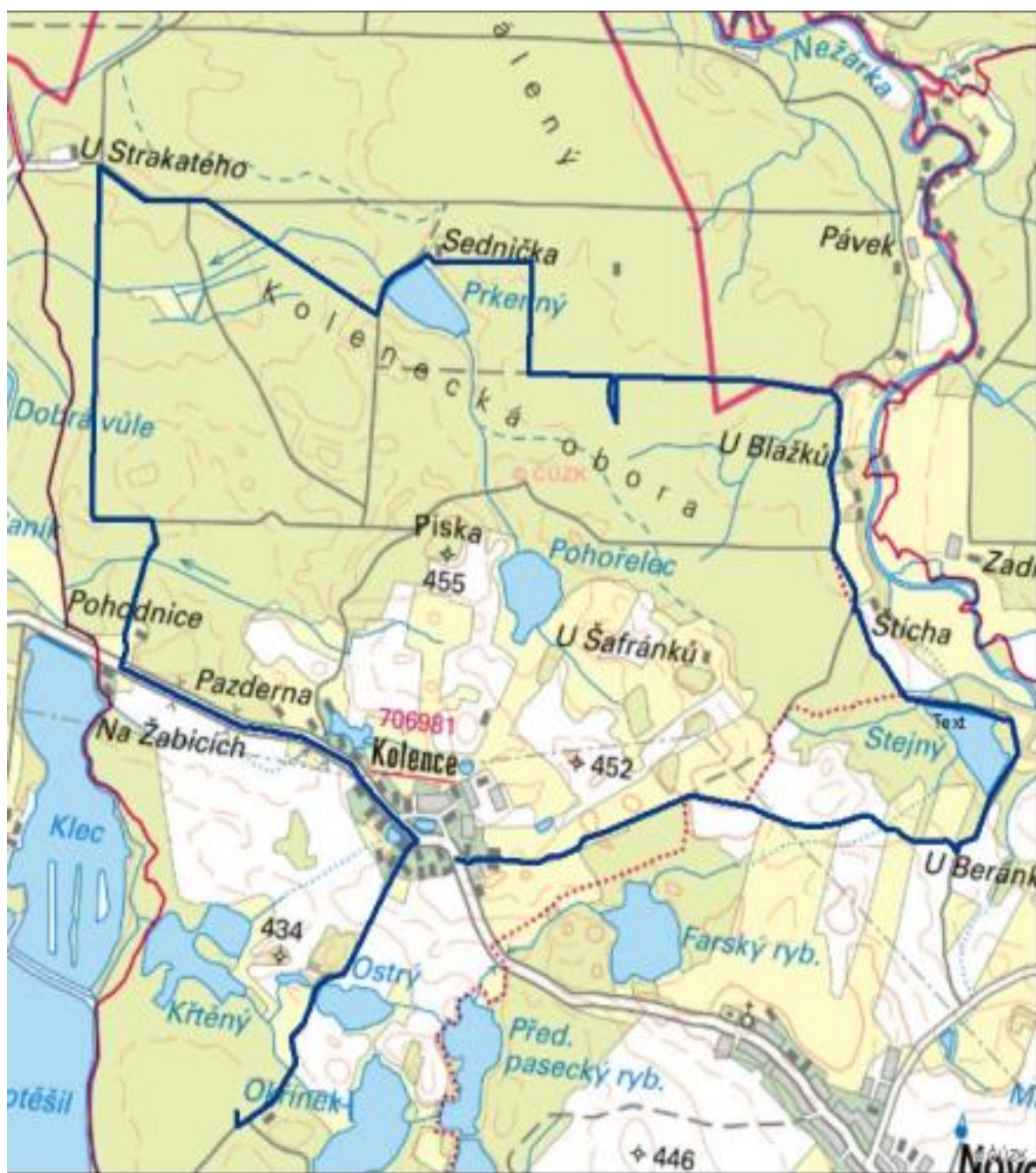

Popis trasy

Start bude ve východní okrajové části Kolenců po komunikaci, která se následně, v lokalitě U Beránků, napojuje na hlavní komunikaci směr Novosedly nad Nežárkou – Jemčina. Dále budeme na rozcestí pokračovat k rybníku Stejný a k osadě zvané U Štíchů, kde na nás čeká razítko s číslem **1. Razítko** najdeme poblíž památného kříže. Následně se vydáme směrem na sever k osadě U Blažků. Zde se budou jednotlivé trasy oddělovat, ale než se tak stane, prohlédneme si pořádně rozcestí, kde se nachází strom s turistickými tabulkami. U kořenů tohoto stromu najdeme **razítko s číslem 2.** Od Blažků budeme dále pokračovat vpravo, směrem na Pávek. Projíždíme krásnou krajinou, kde můžeme po pravé straně sledovat původní meandry řeky Nežárky. Na prvním rozcestí pokračujeme stále rovně směrem na sever, dokud nepříjeme za 1,3 kilometru na další křižovatku, kde budeme pokračovat mírně vpravo. Pro lepší orientaci se budeme držet zeleného turistického značení, dokud nepříjeme na rozcestí s názvem Spálená. Zde se nachází strom s turistickým značením. Pořádně si prohlédneme jeho kmen, kde je schované **razítko číslo 3.** Následně budeme pokračovat vpravo směrem k Nežárce. Nežárku přejedeme přes most a následně stále rovně až k prvnímu rozcestí. Zde odbočíme vlevo směrem ke Karštejnu. Po cestě míjíme 3 památné duby (dva po pravé a jeden po levé straně). Na následném rozcestí, pod rybníkem Malý závistivý se vydáme vlevo. Pokračujeme po jeho hrázi kolem Karštejské Bašty a Šindelky a následně po hrázi Velkého závistivého rybníka. Jedeme stále rovně, až na rozcestí, kde se kříží tři komunikace a tím vytvářejí pomyslný trojúhelník, v jehož středu se nachází památný kámen. Z křižovatky se vydáme směrem na západ, pro lepší orientaci se budeme držet modrého turistického značení, které nás dovede na Metel. Po příjezdu do osady Metel, uvidíme hned po levé straně krásně opravený křížek u cesty, který stojí za naši pozornost. Projedeme kolem něho, okolo vodní elektrárny až přijedeme ke kiosku s občerstvením. Za tímto kioskem se nachází další razítko, které potřebuje pro získání pokladu po lesním dělníkovi. Tentokrát se jedná o **zastavení s číslem 4.** Dále přejdeme nebo přejdeme přes krásný jez a budeme pokračovat k prvnímu rozcestí, kde se nachází informační cedule. My se vydáme rovně a po příjezdu k lesu se budeme držet vpravo a následně budeme pokračovat rovně směrem k obci Val. Když se budeme k obci blížit, uvidíme zemědělské družstvo, které můžeme hned na jeho začátku objet, když se vydáme vlevo po prašné cestě. Poté se dostaneme na rozcestí hlavních silnic a před sebou uvidíme křížek. Zaměříme se na jeho spodní část, kde objevíme další potřebné razítko, tentokrát s pořadovým **číslem 5.** Po jeho oražení do brožury pokračujeme jedinou cestou, která vede rovně směrem na jih. Tímto stejným směrem pojedeme přibližně 1,6 km, než přijdeme k osadě s názvem Vršková. Mezi obytnou zástavbou se nachází malé rozcestí, kde nás bude zajímat hlavně začínající les po levé straně. Hned u prvního stromu tohoto lesa je u jeho kořenů schované **6. razítko.** Pojedeme zhruba 1 km a čeká nás ostrá zatáčka vlevo, pokračujeme stále rovně, až k prvnímu rozcestí, kde se budeme držet žlutého turistického značení. To nás dovede až k hájence U Strakatého, kterou mineme, až se dostaneme na další rozcestí. Na rozcestí U Strakatého se musíme pořádně rozhlédnout po pomníku, za kterým je schované **razítko s číslem 7.** Až zvládneme označit, že jsme na této zastávce skutečně byli, vydáme se směrem na jih, zpět k obci Kolence. Přibližně 1,5 kilometru pojedeme stále rovně, až k dalšímu rozcestí, kde se dáme doprava, směrem k hlavní silnici. Když dojedeme na místo, kde se napojuje lesní cesta na hlavní komunikaci, musíme si pořádně prohlédnout poslední strom po levé straně. Upozornění nabádá na **zastávku číslo 8.** Ačkoliv v tuto chvíli pojedeme po hlavní pozemní komunikaci vedoucí z obce Klec, nemusíme se ničeho bát, nehrozí zde významně hustá automobilová doprava. Při vjezdu do obce budeme pokračovat stále rovně do centrální části obce k dvěma rybníkům s názvy Hořejší a Dolejší. Hned za Dolejším rybníkem odbočíme ostrou zatáčkou vpravo a pokračujeme směrem k jihu. Po cestě, zhruba za 400 m po pravé straně silnice uvidíme kříž, kde na nás čeká předposlední **razítko číslo 9.** Následně pokračujeme dále po této komunikaci a míjíme po levé straně rybník Ostrý. Pokračujeme stále rovně na jih, až se nacházíme u hájenky s názvem Lipičí. Hned naproti hájence po pravé straně se nachází kámen, který čert přinesl z Říma, na kterém je vidět otisk jeho kopyta. Pořádně prozkoumáme okolí kamene, kde je schované poslední razítko naší cesty **s číslem 10.** Nyní se vrátíte stejnou cestou okolo rybníku Ostrý směrem ke Kolencům.

1. razítko	2. razítko
3. razítko	4. razítko
5. razítko	6. razítko
7. razítko	8. razítko
9. razítko	10. razítko

Kratší okruh

Popis trasy

Start bude ve východní okrajové části Kolenců po komunikaci, která se následně, v lokalitě U Beránků, napojuje na hlavní komunikaci směr Novosedly nad Nežárkou – Jemčina. Dále budeme na rozcestí pokračovat k rybníku Stejný a k osadě zvané U Štíchů, kde na nás čeká **razítko s číslem 1**. Razítko najdeme poblíž památného kříže. Následně se vydáme směrem na sever k osadě U Blažků. Zde se budou jednotlivé trasy oddělovat, ale než se tak stane, prohlédneme si pořádně rozcestí, kde se nachází strom s turistickými tabulkami. U kořenů tohoto stromu najdeme razítko s číslem 2. U Blažků se vydáme na rozcestí vlevo. Pojedeme zhruba 1 kilometr a vlevo v lese se před námi objeví kaple Sv. Huberta. Zde je **zastávka číslo 3**. Razítko najdeme poblíž odpočinkové zóny u levé lavičky. Dále budeme pokračovat rovně, až k rybníku Prkenný, po jehož hrázi se vydáme vpravo, až přijedeme k hájence Sednička. Pokračujeme po hrázi Prkenného až na první rozcestí, kde se vydáme vpravo. Následuje rovný, kilometrový úsek, až do dalšího rozcestí, kde pojedeme vlevo, směrem ke Strakatému. Na rozcestí U Strakatého se musíme pořádně rozhlédnout po pomníku, za kterým je schované **razítko s číslem 4**. Až zvládneme označit, že jsme na této zastávce skutečně byli, vydáme se směrem na jih, zpět k obci Kolence. Přibližně 1,5 kilometru pojedeme stále rovně, až k dalšímu rozcestí, kde se dáme doprava, směrem k hlavní silnici. Když dojedeme na místo, kde se napojuje lesní cesta na hlavní komunikaci, musíme si pořádně prohlédnout poslední strom po levé straně. Upozornění nabádá na **zastávku číslo 5**. Ačkoliv v tuto chvíli pojedeme po hlavní pozemní komunikaci vedoucí z obce Klec, nemusíme se ničeho bát, nehrozí zde významně hustá automobilová doprava. Při vjezdu do obce budeme pokračovat stále rovně do centrální části obce k dvěma rybníkům s názvy Hořejší a Dolejší. Hned za Dolejším rybníkem odbočíme ostrou zatáčkou vpravo a pokračujeme směrem k jihu. Po cestě, zhruba za 400 m po pravé straně silnice uvidíme kříž, kde na nás čeká předposlední **razítko číslo 6**. Následně pokračujeme dále po této komunikaci a míjíme po levé straně rybník Ostrý. Pokračujeme stále rovně na jih, až se nacházíme u hájenky s názvem Lipičí. Hned naproti hájence po pravé straně se nachází kámen, který čert přinesl z Říma, na kterém je vidět otisk jeho kopyta. Pořádně prozkoumáme okolí kamene, kde je schované poslední **razítko** naší cesty s **číslem 7**. Nyní se vrátíte stejnou cestou okolo rybníku Ostrý směrem ke Kolencům.

1. razítko	2. razítko
3. razítko	4. razítko
5. razítko	6. razítko
7. razítko	

Jemčinská obora

Obrázek č. 1
Pomník Jiřího Wachtela
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 2
Socha sv. Šebastiána
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 3
Socha sv. Tekly
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 4
Kříž u Šimanova
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 5
Památný kámen u Holenské hájovny
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 6
Opravená Holenská hájovna
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 7
Lannův kříž
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 8
Opravené značení lesních cest
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 9
Kaple v Evženově údolí
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 10
Areál penzionu Pecák
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 11
Boží muka u Jezevčího vrchu
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 12
Kaplička u Zadního Dvora
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 13
Jeden z památných dubů
u Zadního Dvora
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 14
Zámek Jemčina
Foto: autor, 2015

Obrázek č. 15
Jez s vodní elektrárnou
Foto: autor, 2016

Kolenecká obora

Obrázek č. 16
Kříž u Blažků
Foto: autor, 2016

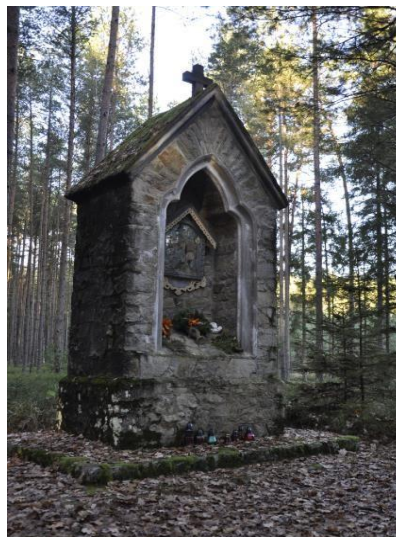
Obrázek č. 17
Pomník U Strakatého
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 18
Hájenka U Strakatého
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 19
Kaplička U Huberta
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 20
Pomník pod rybníkem Prkenný
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 21
Torzo pilíře z hlavních vrat
Foto: autor, 2016

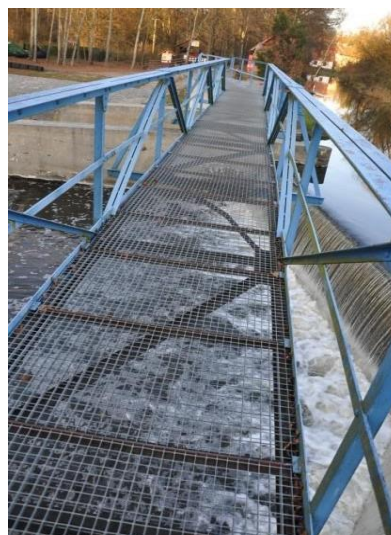

Kardašskořečická obora

Obrázek č. 22
Kříž u Metele
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 23
Jez u Metele,
v pozadí vodní elektrárna
Foto: autor, 2016

Obrázek č. 24
Památný kámen u Velkého
závistivého rybníka
Foto: autor, 2016

